

ZASADY OCENIANIA
WEWNĄTRZSZKOLNEGO UCZNIÓW
Z RELIGII NA ROK SZKOLNY 2024/2025
DLA TECHNIKUM I SZKOŁY BRANŻOWEJ
ZGODNE Z PROGRAMEM NAUCZANIA nr AZ-4-01/18
oraz AZ-5-01/18

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z katechetom i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności,
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

1. Katecheta wystawia ocenę w porozumieniu z uczniami.
2. W ciągu jednego semestru wystawia każdemu uczniowi oceny częściowe zaplanowane na dany semestr.
3. Ocenianie ucznia powinno się dokonywać systematycznie. Uczeń powinien mieć możliwość poprawiania ocen częściowych w ciągu semestrów. W wyjątkowych sytuacjach uczeń może poprawiać podczas wystawiania oceny semestralnej lub końcoworocznej. Poprawianie może odbywać się w formie pisemnej lub ustnej z zakresu określonego indywidualnie.
4. Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli istnieje brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczonego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.

Oceny częściowe, semestralne i końcoworoczne stawia się według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),
- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Do ocen częściowych może być dołączony znak „+” bądź „-”. Znak „+” to podwyższenie oceny, które oznacza, że uczeń przekroczył wymagania z określonego poziomu, ale nie osiągnął poziomu wyższego oraz „-”, który oznacza niewielkie braki w osiągnięciu danego poziomu.

Podczas oceniania sprawdzianów, kartkówek i prac punktowanych stosuje się następujące przeliczenie na oceny:

100% - 91% – bardzo dobry

90% - 71% – dobry

70% - 51% – dostateczny

50% - 31% – dopuszczający

30% - 0% – niedostateczny

Wartości górne w przedziałach oznaczają podwyższenie oceny o „+” zaś dolna granica, to obniżenie oceny przez dostawienie „-”.

ZASADY WYSTAWIANIA OCENY SEMESTRALNEJ LUB ROCZNEJ

Podstawą do wystawienia oceny kończącej określony etap nauki są oceny cząstkowe skupione w następujących grupach:

- prace pisemne
- odpowiedzi ustne
- sprawdziany i testy
- zeszyt przedmiotowy
- praca w grupach, aktywność
- inne

Przy wystawianiu oceny rocznej bierze się również pod uwagę ocenę z półrocza.

Aby uzyskać ocenę:

– celującą średnia ocen powinna przewyższać 5,75

- bardzo dobrą średnia ocen powinna przewyższać 4,75
- dobrą średnia ocen powinna przewyższać 3,75
- dostateczną średnia ocen powinna przewyższać 2,75
- dopuszczającą średnia ocen powinna przewyższać 1,75.

Wszystkie oceny powinny być wystawiane jawnie, obiektywnie, ze wskazaniem na pojawiające się braki i motywacją do poprawy i dalszej pracy. W ciągu roku szkolnego pojawiają się różne formy i rodzaje kontroli. Na początku roku szkolnego proponujemy zrobienie kontroli wstępnej, aby zorientować się jaką wiedzę i umiejętności uczeń posiada. Pod koniec roku szkolnego dokonujemy kontroli końcowej, by ocenić osiągnięcia i ewentualne porażki uczniów. Nie każda kontrola musi kończyć się wstawieniem oceny do dziennika.

Przedmiotowy system oceniania jest pomocą dla katechety w tworzeniu systemu szkolnego, który zostaje podany do wiadomości uczniom na początku roku szkolnego. Fakt ten powinien zostać odnotowany w dzienniku zajęć i potwierdzony podpisem katechety oraz wybranego ucznia.

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I LICEUM I TECHNIKUM

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wolnością”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
3. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się rzeczowo	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Być wolnym, by tworzyć	<p>wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę do szczęścia, podaje prawdę, że Bóg jest dawcą szczęścia i zaprasza człowieka do jego realizacji, podaje prawdę, że owocem wolności jest umiejętność podejmowania wyborów/decyzji służących dobru, wymienia nazwy Pisma Świętego i je wyjaśnia, wyjaśnia, jak należy posługiwać się księgą Pisma Świętego. określa główny temat Biblii, którym jest Boży plan zbawienia, rozpoznaje przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki, wyjaśnia, co to znaczy „stworzyć”, wskazuje Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia, wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1). podaje podstawowe twierdzenia teorii ewolucji, podaje przykłady wypowiedzi naukowców na temat pochodzenia świata, wymienia i wyjaśnia zadania, które Bóg powierza człowiekowi, omawia relacje osobowe między kobietą i mężczyzną (Adamem i Ewą), przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), podaje definicję pracy, uzasadnia, że praca może być formą samorealizacji. wyjaśnia pojęcia: objawienie, historia zbawienia, podaje prawdę, że pełnia objawienia dokonała się w Jezusie Chrystusie, wyjaśnia znaczenie imienia Bożego Jahwe,</p>	<p>wyjaśnia, co to jest kanon Pisma Świętego (E.3.1), podaje i omawia etapy powstawania Pisma Świętego, definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), podaje podstawową zasadę, że tekstów biblijnych nie można interpretować literalnie. podaje, w jakich językach napisano Biblię, wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia, podaje prawdę, że biblijny opis stworzenia świata jest poematem i nie można go interpretować dosłownie, wyjaśnia, że teoria ewolucji nie stoi w sprzeczności z biblijnym opisem stworzenia świata, wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i> (C.15.13), wyjaśnia cel i wartość pracy ludzkiej, wymienia i omawia etapy objawiania się Boga, podaje przykłady objawiania się Boga w historii,</p>	<p>wyjaśnia, czym jest wolność w wymiarze osobistym i społecznym, wyjaśnia, na czym polega prawdziwe szczęście i podaje jego źródła, wymienia literackie i teologiczne zasady interpretacji Pisma Świętego, podaje przykłady wybranych gatunków literackich stosowanych w Biblii, wyjaśnia pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm, wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), interpretuje tekst biblijny o powołaniu człowieka do pracy (Rdz 2,8-10.15.18-20), ukazuje pracę jako dar i powołanie, wskazuje związek pracy z rozwojem człowieka i społeczeństw, wskazuje motywy i formy objawiania się Boga człowiekowi,</p>	<p>interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2), odróżnia literacką formę tekstu od jego treści religijnej, wyjaśnia aspekt prawdy i świętości ksiąg natchnionych, interpretuje biblijny opis stworzenia świata według zasad literackich i teologicznych (A.5.2), charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1.3), interpretuje teksty biblijne o stworzeniu człowieka (Rdz 1,26-31; Rdz 2,7-8.18-25), określa naturę człowieka (A.11.2), wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka w świecie, omawia nauczanie Kościoła na temat ewolucjonizmu, wyjaśnia, na czym polega chrześcijańska koncepcja płciowości,</p>	<p>wyjaśnia istotę wierności oryginałowi w przekładach biblijnych, wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, wyjaśnia, że dzięki modlitwie poznajemy pomysł Boga na świat, wyjaśnia, że kontynuujemy Boże dzieło tworząc przez modlitwę duchową rzeczywistość.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Być wolnym, by tworzyć	<p>wskazuje, że piękno świata i natury jest obrazem Bożego piękna, podaje prawdę, że przez świat przyrody Bóg objawia się człowiekowi, wyjaśnia, że by tworzyć dzieła sztuki, człowiek musi najpierw odkryć Boże piękno,</p> <p>podaje przykłady kiczu świeckiego i religijnego,</p> <p>wskazuje dzieła sztuki sakralnej w najbliższym środowisku.</p> <p>uzasadnia konieczność przekazu prawdy w mediach,</p> <p>wskazuje na zagrożenia wynikające ze stosowania manipulacji w mediach,</p> <p>wyjaśnia powody stosowania fake newsów i ich szkodliwość,</p> <p>wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1),</p> <p>uzasadnia, że Bóg inicjuje dialog z ludźmi (D.1.2),</p> <p>podaje przykłady sytuacji życiowych, w których ludzie zwracają się do Boga.</p> <p>uzasadnia, że modląc się psalmami korzystamy z doświadczenia modlitwy ich autorów,</p> <p>wyjaśnia, że psalmy pomagają w tworzeniu własnych modlitw,</p> <p>wymienia sytuacje egzystencjalne, w których warto modlić się psalmami.</p>	<p>omawia cechy charakterystyczne dla sztuki i kiczu,</p> <p>ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich,</p> <p>podaje przykłady tworzenia informacji (kłamliwych) zamiast odtwarzania rzeczywistości (faktów),</p> <p>podaje przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym,</p> <p>wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2).</p>	<p>wyjaśnia, że twórczość człowieka może być odtworzeniem Bożego piękna,</p> <p>podaje przykłady dzieł sztuki ukazujące sacrum,</p> <p>określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych,</p> <p>ukazuje rolę mediów katolickich.</p> <p>wskazuje biblijne przykłady uwielbienia Boga za dzieło stworzenia,</p> <p>przytacza tematykę wybranych psalmów i swoimi słowami omawia ich treść (D.3.3)</p>	<p>wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2),</p> <p>podaje przykłady nauczania Kościoła na temat mediów,</p> <p>wyjaśnia, że psalmy są „arcydziełem modlitwy w Starym Testamencie” (D.3.1).</p>	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Być wolnym, by kochać	<p>podaje prawdę, że miłość jest darem Boga, rozróżnia egoistyczną miłość człowieka od miłości skierowanej na dobro innych, odróżnia miłość od sposobów jej okazywania, wymienia sposoby okazywania miłości w różnych relacjach i różnym wieku, podaje prawdę, że Bóg kocha człowieka bezinteresowną miłością, podaje cztery prawa życia duchowego i omawia sposoby odniesienia ich do swojego życia (E.9), wyjaśnia, na czym polega Boży plan dla jego życia, podaje przykłady doświadczenia miłości Boga w swoim życiu. omawia skutki grzechu w życiu młodego człowieka, wyjaśnia pojęcia: wcielenie, odkupienie, podaje prawdę, że Jezus przyszedł na ziemię jako człowiek, by odkupić człowieka, uzasadnia, że Jezus Chrystus jest jedynym rozwiązaniem dla grzesznego człowieka, wyjaśnia pojęcie „zbawienie”, interpretuje tekst biblijny RZ 10,9-10, wyjaśnia, że owocem przyjęcia Jezusa jest przemiana życia, wyjaśnia, co to jest kerygmat, podaje przykłady znanych osób (np. ze świata kultury lub sportu), które dają świadectwo wiary, wyjaśnia wymiar chrześcijańskiej nadziei.</p>	<p>uzasadnia potrzebę miłości w życiu człowieka, wyjaśnia, że grzech utrudnia nam realizację prawdziwej miłości, wyjaśnia, czym są cztery prawa życia duchowego, wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), uzasadnia, że grzech niesie ze sobą zniewolenie i nie pozwala doświadczyć miłości Boga, uzasadnia, że powierzenie grzechu Jezusowi pozwala doświadczyć miłości Boga, opowiada o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, uzasadnia, dlaczego na życie doczesne warto patrzeć przez pryzmat życia wiecznego, uzasadnia, że otrzymana miłość Boża motywuje do przekazywania jej innym.</p>	<p>uzasadnia, że prawdziwie kochać potrafi tylko ten, kto jest wewnętrznie wolny, interpretuje tekst o miłości Boga (J 3,16), wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4), wyjaśnia, że do przyjęcia Jezusa potrzebna jest wiara oraz szczere i otwarte serce, podaje przykłady świadectwa wiary młodego człowieka słowem i w życiu codziennym.</p>	<p>charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1), poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (Rdz 3,1-19) (A.12.2), uzasadnia, że przeproszenie Boga i powierzenie Mu swojego grzechu niesie prawdziwą wolność, omawia rolę wspólnoty Kościoła w umocnieniu wiary.</p>	<p>wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3).</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Być wolnym, by wierzyć	<p>definiuje pojęcie wiary, wyjaśnia, że owocem poszukiwania Boga jest doświadczenie Jego bliskości, wyjaśnia, że doświadczenie wiary prowadzi do wierności Bogu, uzasadnia, dlaczego wiara nadaje sens życiu człowieka, podaje treść <i>Wyznania wiary</i> (E.9.2), definiuje pojęcie „religia”, podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata: (judaizm, buddyzm, hinduizm i islam) (A.3.1), uzasadnia, że chrześcijaństwo najlepiej wyraża miłość Boga, wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), charakteryzuje tożsamość katolika. wyjaśnia, na czym polega dialog międzykulturowy i międzyreligijny, wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2).</p>	<p>w oparciu o tekst biblijny wskazuje cechy i określenia wiary, wymienia i omawia przeszkody w rozwoju wiary, wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), wymienia cechy wspólne wszystkich religii, przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich oraz wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3).</p>	<p>wymienia i omawia postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie), omawia historię powstania <i>Credo</i>, ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1), podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2).</p>	<p>analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), interpretuje poszczególne artykuły <i>Wyznania wiary</i> (E.9.2), w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4).</p>	<p>wyjaśnia myśl św. Augustyna o roli rozumu i wiary, wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3), określa perspektywy i granice dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego.</p>

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Być wolnym, by uświęcać	<p>definiuje pojęcia: grzech, pokora, opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), omawia rolę pokory wobec Boga w uznaniu własnej grzeszności, podaje przykłady pracy nad sobą w pokonywaniu pokus, podaje określenia i symbole Ducha Świętego, ukazuje Ducha Świętego jako przewodnika prowadzącego człowieka do świętości, wyjaśnia, że poddanie się woli Ducha Świętego czyni człowieka wolnym, ukazuje sposób działania Ducha Świętego w przyjętych sakramentach, wylicza przymioty Kościoła (A.22.1), wyjaśnia, że we wspólnocie łatwiej jest żyć i pokonywać trudności, definiuje pojęcia: Kościół pielgrzymujący, cierpiący i tryumfujący, wyjaśnia wstawienniczą rolę świętych (D.9.2), podaje definicję odpustu i omawia warunki jego uzyskania. podaje prawdę, że istnieje świat duchowy, wyjaśnia, kim są aniołowie (A.9.1), wymienia funkcje, jakie pełnią aniołowie, podaje przykłady zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii, podaje argumenty za ich odrzuceniem. omawia obrzędy pogrzebowe, podaje prawdę, że Jezus Chrystus jest obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele, definiuje pojęcia: sąd szczegółowy, sąd ostateczny, niebo, piekło, czyściec, podaje prawdę, że Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16), wyjaśnia, że życie wieczne zależy od życia na ziemi,</p>	<p>podaje prawdę, że Bóg jest święty i zaprasza do świętości każdego człowieka, wyjaśnia zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie, wyodrębnia przymioty Kościoła z <i>Credo</i>, omawia perykopę o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), wyjaśnia, że pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła (B.9.1), wyjaśnia słowa „zstąpił do piekiel” (A.16.2), wyodrębnia z <i>Credo</i> prawdy o królowaniu Jezusa i Jego powtórny przyjściu, wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2), omawia, na czym polega modlitwa wstawiennicza (D.8.1), uzasadnia twierdzenie, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3).</p>	<p>wskazuje, że świętość osiąga człowiek prawdziwie wolny wewnętrznie, uzasadnia, że z Duchem Świętym można współpracować tylko wtedy, gdy nawiąże się z Nim osobową relację, uzasadnia błędność stwierdzenia: „Chrystus tak, Kościół nie”. podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), uzasadnia wartość modlitwy za zmarłych, a szczególnie Mszy Świętej w ich intencji, charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), wyjaśnia związek posiadanego obrazu Boga ze skutecznością modlitwy (D.12.1).</p>	<p>definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1), uzasadnia, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy powołani do wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, omawia udział aniołów w misji Jezusa, charakteryzuje chrześcijańską postawę wobec śmierci, prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2). omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1).</p>	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Być wolnym, by uświęcać	<p>podaje przykłady miejsc i sytuacji, w których Jezus się modlił, podaje przykłady w jakich sytuacjach najczęściej modli się młody człowiek, uzasadnia, że Bóg pragnie dobra dla każdego człowieka.</p> <p>wymienia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1),</p> <p>podaje i omawia wybrane biblijne przykłady form modlitwy, charakteryzuje postawy modlitewne,</p> <p>uzasadnia, że modlitwa prowadzi do świętości życia.</p> <p>wyjaśnia, na czym polega skuteczność modlitwy,</p> <p>podaje prawdę, że na modlitwie można prosić Boga tylko o dobro,</p> <p>wyjaśnia, że owocem modlitwy jest przemiana umysłu, serca i pragnień,</p> <p>uzasadnia, że Bóg zawsze wysłuchuje modlitw, ale nie dostrzegamy Jego odpowiedzi.</p>				

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangeli	<p>podaje prawdę, że powołaniem każdego chrześcijanina jest głoszenie Jezusa,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego łatwiej jest wierzyć wspólnie z innymi,</p> <p>definiuje pojęcia: ewangelizacja, działania apostołskie,</p> <p>podaje przykłady ludzi, którzy przyjmując Jezusa odzyskali wewnętrzną wolność,</p> <p>opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4), opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostołów, omawia rolę św. Piotra u początków Kościoła (E.1.2),</p> <p>charakteryzuje metodę nauczania św. Pawła wobec pogan,</p> <p>wskazuje przykłady wychodzenia chrześcijan do (świata) innych,</p>	<p>wyjaśnia zależność między wolnością i odpowiedzialnością w życiu człowieka,</p> <p>wymienia akcje ewangelizacyjne i apostołskie organizowane w jego środowisku,</p> <p>opierając się na Dziejach Apostołów, omawia rolę św. Pawła u początków Kościoła (E.1.2),</p> <p>opowiada o nauczaniu św. Pawła na Areopagu,</p> <p>wyjaśnia, że Ewangelię należy głosić nie gubiąc jej istoty i nie zniekształcając jej sensu,</p>	<p>uzasadnia poczucie odpowiedzialności za innych we wspólnocie Kościoła,</p> <p>podaje przykłady działań ewangelizacyjnych za pośrednictwem nowoczesnych nośników informacji,</p> <p>opowiada o początkach chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1),</p>	<p>charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników,</p> <p>wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan I w.,</p> <p>podaje przykłady głoszenia o Jezusie metodami dostosowanymi do współczesnej kultury,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego „edykt mediolański” zapoczątkował szybki rozwój chrześcijaństwa i postęp jego instytucjonalizacji,</p>	<p>omawia akcje ewangelizacyjne i apostołskie organizowane w jego środowisku,</p> <p>wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3).</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangeli	<p>podaje czas zawarcia umowy zwanej edyktem mediolańskim i omawia jej znaczenie (E.1.6), wyjaśnia, dlaczego cesarze Konstantyn i Licyniusz zawarli umowę zwaną edyktem mediolańskim, wyjaśnia, że na mocy umowy zwanej „edyktem mediolańskim” chrześcijanie stali się pełnoprawnymi obywatelami cesarstwa rzymskiego. definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, wyjaśnia maksymę „Ora et labora”, wyjaśnia dlaczego św. Benedykt jest patronem Europy, charakteryzuje życie zakonne benedyktynów wspólnie, definiuje pojęcia: schizma, Kościół prawosławny, patriarcha, ikona, cerkiew, wymienia przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni, charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, układa modlitwę w intencji jedności Kościoła.</p>	<p>opowiada o życiu i działalności św. Benedykta (E.2.2), prezentuje rolę zakonu i klasztorów benedyktynów (E.2.1).</p>	<p>wskazuje, że „edykt mediolański” dotyczył nie tylko chrześcijaństwa lecz również innych religii, wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, omawia zniesienie wzajemnych ekskomunik przez papieża Pawła VI i patriarchę Atenagorasa I.</p>	<p>wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej (E.2.3).</p>	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangeli	<p>podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie,</p> <p>definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika.</p> <p>definiuje pojęcia: krucjata, wojna sprawiedliwa,</p> <p>wymienia i omawia podstawowy cel podejmowania wypraw krzyżowych,</p> <p>podaje prawdę, że średniowieczni Europejczycy maszerowali, aby walczyć za Chrystusa, i byli gotowi poświęcić życie w obronie tego, co uważali za największą świętość,</p> <p>definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta,</p> <p>opowiada o życiu i działalności św. Franciszka (E.2.2),</p> <p>wskazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego,</p> <p>prezentuje rolę zakonu i klasztorów franciszkanów (E.2.1),</p> <p>wykazuje aktualność idei franciszkańskiej (E.2.3),</p> <p>podaje i omawia dzieła zakonu franciszkanów podejmowane wspólnie,</p> <p>wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy,</p> <p>określa, na czym polega świętość Kościoła,</p> <p>definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja,</p> <p>podaje datę chrztu Mieszka I oraz Zjazdu Gnieźnieńskiego,</p> <p>omawia życie i działalność św. Wojciecha (E.6.2),</p> <p>uzasadnia wybór św. Wojciecha na patrona Polski (E.6.2).</p> <p>omawia życie i działalność św. Stanisława,</p> <p>wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu,</p> <p>uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona Polski.</p> <p>opowiada o życiu i świętości Jadwigi Królowej (E.5.4),</p> <p>uzasadnia, że decyzje podejmowane przez młodą Jadwigę wymagały dojrzałej wewnętrznej wolności i głębokiej wiary,</p> <p>wskazuje, że decyzje podejmowane przez poszczególne osoby mają wpływ na szeroki krąg ludzi i spraw.</p>	<p>wymienia owoce reformy gregoriańskiej,</p> <p>omawia zagrożenia ze strony wyznawców Islamu na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w.,</p> <p>wyjaśnia, że krucjaty były jednocześnie wyprawami wojennymi i pielgrzymkami,</p> <p>które charakteryzował szczególnie rytuał i status prawny,</p> <p>omawia jasne i ciemne strony wypraw krzyżowych,</p> <p>opowiada o osiągnięciach intelektualnych XII i XIII wieku,</p> <p>wymienia przyczyny powstania inkwizycji,</p> <p>potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji,</p> <p>uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1),</p> <p>opowiada o przyczynach konfliktu między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim,</p> <p>wymienia owoce religijne i polityczne podejmowanych decyzji przez św. Jadwigę dla Polski, Litwy i Kościoła.</p>	<p>charakteryzuje główne założenia reformy gregoriańskiej,</p> <p>wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce,</p> <p>przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4),</p> <p>charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy,</p> <p>omawia kontekst polityczny i religijny towarzyszący chrztowi Mieszka I,</p> <p>wymienia nowoutworzone biskupstwa po chrzcie Polski,</p> <p>charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję,</p> <p>prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.6.2).</p>	<p>krytycznie ocenia stosunki państwo Kościół przed reformą gregoriańską,</p> <p>charakteryzuje rolę Kościoła w społeczeństwie feudalnym,</p> <p>poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”,</p> <p>prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji,</p> <p>charakteryzuje chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów (E.5.4).</p>	<p>prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu,</p> <p>charakteryzuje postać św. Tomasza z Akwinu.</p>

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Być wolnym, by świętować	wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), opowiada o swoim patronie od chrztu, wymienia poszczególne okresy roku liturgicznego, wymienia i omawia uroczystości w roku liturgicznym, wskazuje związek wybranych święt z wydarzeniami w historii zbawienia, podaje przykłady zwyczajów i tradycji związanych z rokiem liturgicznym, omawia teksty biblijne zapowiadające powtórne przyjście Jezusa, wyjaśnia, co to znaczy, że Chrystus przyszedł, przychodzi i przyjdzie, podaje przykłady sposobów przygotowania się na przyjście Jezusa. podaje przykłady tradycji świątecznych i uzasadnia ich związek z osobą Jezusa, uzasadnia wartość przebaczenia i pojednania się, by móc szczerze dzielić się opłatkiem, wymienia najważniejsze wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, wskazuje teksty biblijne opisujące te wydarzenia, uzasadnia związek wydarzeń z życia Jezusa z wydarzeń roku liturgicznego, ukazuje rolę Maryi i Józefa w życiu Jezusa, uzasadnia, że Dziecię Jezus potrzebowało opieki jak każde inne dziecko, podaje przykłady z życia, doświadczania Bożej opieki za pośrednictwem bliskich, przypomina podstawowe wiadomości o okresie Wielkiego Postu, wskazuje, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z Jezusem, który obdarza wolnością,	wymienia i charakteryzuje patrona parafii, charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego, podaje i omawia wybrane proroctwa Starego Testamentu zapowiadające przyjście Jezusa na ziemię, interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), wskazuje i omawia teksty biblijne wzywające do nawrócenia, wyjaśnia symbolikę popiołu, przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), wymienia i omawia obrzędy oraz tradycje związane ze świętami wielkanocnymi, wyjaśnia pojęcia: wniebowstąpienie, epifania,	uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedyne go Misterium Paschalnego (B.3.1), wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1), uzasadnia rolę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan, interpretuje przypowieść o miłosiernym ojcu, charakteryzuje duchowość Matki Teresy z Kalkuty, O. Pio oraz Jana Pawła II,	wyjaśnia przesłanie modlitwy z liturgii uroczystości Wszystkich Świętych, omawia teksty biblijne opisujące wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), interpretuje perykopę o wniebowstąpieniu Jezusa, omawia kontekst wniebowstąpienia Jezusa, uzasadnia potrzebę szukania wzorców świętości w każdym środowisku i czasie,	podaje przykłady tekstów literackich nawiązujących do narodzenia Jezusa i je interpretuje, uzasadnia, że autentyczna jedność prowadzi do wolności w relacjach z Bogiem i ludźmi.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Być wolnym, by świętować	<p>podaje przykłady postanowień wielkopostnych, uzasadnia, że Wielki Post daje szansę uwolnienia się od nałogów,</p> <p>ukazuje zmartwychwstanie jako przejście z niewoli śmierci do życia,</p> <p>wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2),</p> <p>wyjaśnia nakaz misyjny Jezusa „Idźcie i nauczajcie...”,</p> <p>uzasadnia, że Jezus szanuje wolność wyboru różnych dróg przez człowieka,</p> <p>wyjaśnia, kogo wspólnie dotyczy nakaz misyjny Jezusa i jak jest realizowany,</p> <p>opowiada o objawieniach św. Faustyny Kowalskiej i jej misji,</p> <p>charakteryzuje rolę św. Faustyny i Jana Pawła II w szerzeniu kultu Bożego miłosierdzia, podaje i omawia formy kultu Bożego miłosierdzia,</p> <p>wyjaśnia, że otrzymanie Bożego miłosierdzia przynagla nas do przebaczenia innym.</p> <p>podaje przykłady możliwości naśladowania postaw świętych w swoim życiu,</p> <p>wyjaśnia posługę misjonarzy, jako narzędzi Ducha Świętego (w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi),</p> <p>uzasadnia, że prawdziwa wolność prowadzi do jedności w relacjach z Bogiem i ludźmi,</p>	<p>podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy,</p> <p>podaje przykłady wydarzeń z ich życia charakterystyczne dla ich działalności,</p>	<p>omawia wpływ postawy świętych na osoby za ich życia oraz współcześnie,</p> <p>porównuje przesłanie tekstów biblijnych o budowie wieży Babel i zesłaniu Ducha Świętego,</p>	<p>interpretuje perykopę o zesłaniu Ducha Świętego,</p> <p>uzasadnia, że Duch Święty pomaga naprawić skutki grzechu w wymiarze społecznym.</p>	

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

według podręcznika „Jestem chrześcijaninem. Wierzę”

zgodnego z programem nauczania „Ku dorosłości” nr AZ-5-01/18

PRZEDMIOT	OCENA
-----------	-------

OCENY	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
3. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszyt uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się rzeczowo	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jestem Bożym stworzeniem	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), – określa naturę człowieka (A.11.2), – przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), – wskazuje na rolę odpowiedzialności za podejmowane obowiązki zawodowe, – podaje podstawowe wiadomości na temat Biblii (A.5.1), – uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego. – wskazuje w Piśmie Świętym wybrane modlitwy, – wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wpływ wiary na postawę człowieka, – wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka i świata (A.1.2), – definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1), – definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), – odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), – wyjaśnia, jak można modlić się słowami Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia czynniki decydujące o wielkości człowieka (godność, wolność, rozumność), – wskazuje teksty biblijne ukazujące piękno stworzenia, – charakteryzuje relację między pracą zawodową a zadaniem „czynienia sobie ziemi poddanej”. – uzasadnia potrzebę ekologicznego podejścia do świata stworzonego. – opowiada o objawianiu się Boga światu (motywach, etapach i formach) (A.4.1), – charakteryzuje różne rodzaje modlitwy na przykładzie psalmów, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dwa biblijne opisy stworzenia człowieka, – wyjaśnia, jak teorię ewolucji pogodzić z biblijną wizją stworzenia świata, – wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2). – wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), – interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2), – wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2), 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zagrożenia ideologii gender (C.15.13).
II. Jestem odkupiony przez Chrystusa	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), – odróżnia grzech śmiertelny od grzechu powszedniego, – wymienia przejawy Bożej miłości, – omawia zbawcze dzieło Chrystusa (A.12.4), – wskazuje, jak rozpoznać grzech w relacjach z Bogiem i z ludźmi, – charakteryzuje wpływ modlitwy na życie chrześcijanina, – wymienia przykładowe modlitwy Kościoła. – wymienia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), – wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), – wymienia możliwości odpowiedzi człowieka na miłość Boga. – wyjaśnia pojęcie łaski Bożej (A.12.4), – wyjaśnia zniewalające działanie grzechu (uzależnienia, nałogi), – charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), – omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2), – omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4), – charakteryzuje siebie jako człowieka odkupionego, – uzasadnia, jak ofiara Chrystusa jest aktualna dzisiaj. – wskazuje sposoby walki z grzechem i wyzwania się od jego niszczących oddziaływań. – wskazuje okoliczności modlitwy Jezusa w Piśmie Świętym, – formułuje własną modlitwę. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na skutki grzechu w życiu osobistym i społecznym. – opisuje doświadczanie miłości Bożej we własnym życiu, – wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że modlitwa jest darem Boga, komunią z Bogiem,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Komu wierzę?	<ul style="list-style-type: none"> – określa potrzebę religii jako przejaw ludzkiej natury, – charakteryzuje siebie jako człowieka wierzącego. – podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata (A.3.1), – wymienia główne podziały wśród chrześcijan. – wymienia postawy umożliwiające dialog w relacjach międzyludzkich, – podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2), – wymienia biblijne imiona Boga, – definiuje pojęcie wcielenie, – przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), – wyjaśnia znaczenie słów „zstąpił do piekieł” (A.16.2). – wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), – ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), – określa, kim jest Duch Święty, – wymienia sposoby objawiania się Boga człowiekowi, – ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich (C.17.6), 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), – wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2), – wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), – charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1). – wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), – odróżnia pojęcie piekieł od piekła oznaczającego wieczne potępienie, – charakteryzuje biblijne dowody zmartwychwstania Jezusa. – definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), – rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2), – podaje przykłady objawień prywatnych, – wskazuje wartości i zagrożenia obecne we współczesnych środkach przekazu, 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: ateizm, agnostycyzm, – ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1). – przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich (E.8.2), – wymienia cechy wspólne dla wszystkich religii, – wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3). – wskazuje teksty Pisma Świętego mówiące o przymiotach Boga, – wskazuje teksty biblijne mówiące o ludzkiej i boskiej naturze Chrystusa, – omawia wydarzenia z życia Jezusa od Jego zmartwychwstania do wniebowstąpienia, – przedstawia zmartwychwstanie Chrystusa jako podstawę wiary chrześcijańskiej, – wyjaśnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania. – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do Ducha Świętego. – charakteryzuje rangę poszczególnych objawień, – określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych (C.17.7), 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), – wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), – w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4), – charakteryzuje współczesne wyobrażenia Boga, – dokonuje rozróżnienia między ludzką a boską naturą Jezusa. – wskazuje kryteria prawdziwości objawień prywatnych. 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje krytycznej oceny wybranych mediów i programów.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. W co wierzę?	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim są aniołowie (A.9.1), – prezentuje naukę Kościoła o rzeczach ostatecznych, – wyjaśnia sens i wartość modlitwy za zmarłych. – określa znaczenie pojęć: communio sanctorum, Kościół pielgrzymujący, pokutujący, chwalebny, – uzasadnia wartość dążenia do nieba zgodnie z nauką chrześcijańską, – wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Chrystusa, – prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2), – wycisza przymioty Kościoła (A.22.1), – wymienia sposoby realizacji chrześcijańskiego powołania, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), – uzasadnia potrzebę modlitwy do Anioła Stróża, – uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), – podaje przykłady form łączności z Kościołem chwalebny i pokutującym (modlitwa za zmarłych, kult świętych), – wskazuje teksty biblijne charakteryzujące rzeczywistość nieba, – wyjaśnia prawdę wiary o zasiadaniu Chrystusa „po prawicy Ojca”, – charakteryzuje potoczną i chrześcijańską wizję czasów ostatecznych, – charakteryzuje parafię jako podstawową komórkę w Kościele powszechnym. – wymienia wspólnoty i grupy religijne istniejące w Kościele parafialnym, – określa swoje miejsce i zadania w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstów biblijnych charakteryzuje zadania aniołów. – na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia wiarę w życie wieczne, – wymienia warunki odpustu, który może ofiarować za zmarłych, – prezentuje postać swojego patrona. – wskazuje sposoby działania Chrystusa w Kościele. – uzasadnia konieczność dobrego życia w każdym kolejnym dniu. – określa, co to znaczy, że Kościół jest jeden i święty, – wyjaśnia, na czym polega powszechność Kościoła, – uzasadnia, dlaczego Kościół jest apostołski, – podaje przykłady angażowania się w życie Kościoła, 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada tekst modlitwy do Michała Archanioła, – wyjaśnia wzajemne relacje pomiędzy członkami Kościoła pielgrzymującego, chwalebny i pokutującego, – interpretuje życie chrześcijanina jako realizację powszechnego powołania do świętości, – interpretuje biblijne obrazy nieba, – interpretuje biblijne teksty dotyczące wniebowstąpienia Chrystusa, – interpretuje teksty biblijne o końcu świata, 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje dzieła sztuki obrazujące niebo.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną”	<ul style="list-style-type: none"> – podaje treść I przykazania Bożego, – wyjaśnia pojęcie bałwochwalstwa, – określa praktyki okultystyczne jako wykroczenia przeciw pierwszemu przykazaniu, – wymienia zagrożenia płynące z praktyk okultystycznych, – podaje treść drugiego przykazania Bożego, – wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest imię Boga (C.11.1), – określa, co to jest akt strzelisty, – podaje przykłady aktów strzelistych, – określa niedzielę jako dzień Pański, – wskazuje elementy chrześcijańskiego świętowania, – podaje treść III przykazania Bożego i I przykazania kościelnego, 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje zasady wynikające z I przykazania Bożego (C.10.1), – podaje przykłady praktyk okultystycznych, – uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4). – odróżnia modlitwę aktem strzelistym od wzywania imienia Bożego nadaremno, – na podstawie wybranych tekstów biblijnych wyjaśnia, że niedziela jest dla chrześcijanina dniem świętym, – wymienia święte dni, w które Kościół nakazuje uczestnictwo we Mszy św., 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zachowanie I przykazania w kontekście budowania dobrej relacji osobowej z Bogiem, – charakteryzuje grzechy przeciw drugiemu przykazaniu. – wskazuje teksty Pisma Świętego dotyczące modlitwy, – interpretuje niedzielę jako czas świętowania z Panem Bogiem i rodziną (B.3), – krytycznie ocenia przypadki naruszania prawa do niedzielnego odpoczynku. – uzasadnia sens oddania czci Bogu oraz odpoczynku w dni święte. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawy świętych wyznających wiarę w jednego Boga (C.10). – uzasadnia, dlaczego imię Boga jest święte, – samodzielnie układa swoje krótkie modlitwy. – charakteryzuje niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia, – odczytuje w świętowaniu niedzieli zachętę do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3), – wyjaśnia różnice między świeckim pojmowaniem świętowania a świętowaniem chrześcijańskim (religijnym), 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wiara naszych Ojców	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o początkach chrześcijaństwa (E.1.1), – podaje przykłady prześladowań chrześcijan (E.1.5), – wymienia sobory, na których precyzowano formuły wiary, – definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, – podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, – definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, – ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej, – podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, – definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika. – określa ramy czasowe i cele wypraw krzyżowych, – wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, – wymienia zakonne żebracze i ich założycieli, – definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja, – wymienia nazwy największych zgromadzeń zakonnych i ich najważniejszych przedstawicieli, – podaje datę chrztu Mieszka I oraz imię jego żony, – wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich, – podaje fakty z życia św. Stanisława i datę jego śmierci, – podaje fakty z życia św. Jadwigi Królowej (E.6), – określa trudności, jakie napotyka w modlitwie, – podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy (D.9.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze ośrodki związane z działalnością apostołów, – opowiada o starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1), – odróżnia <i>Skład Apostolski</i> o mszalnego <i>Credo</i>, – prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, – wymienia owoce reformy gregoriańskiej, – określa zasięg arabskiej ekspansji na przełomie pierwszego i drugiego tysiąclecia, – wymienia zakony rycerskie i określa cele ich powstania, – charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy. – definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, – uzasadnia religijny sens ubóstwa, – wymienia przyczyny powstania inkwizycji, – charakteryzuje działania podejmowane przez różne zakony na przestrzeni dziejów, – przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, – podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha, – relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju, – podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, – wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa, – uzasadnia, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3). 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę św. Szczepana, – omawia powody zwoływania soborów w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, – wyjaśnia poszczególne artykuły wyznania wiary. – omawia zakonne życie benedyktynów, – uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy. – wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, – krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską, – charakteryzuje główne założenia reformy, – charakteryzuje społeczne, polityczne i religijne skutki wypraw krzyżowych. – prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu, – podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trauba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki), – wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa. – charakteryzuje metody walki z herezykami stosowane przez inkwizycję, – omawia zasługi cystersów dla rozwoju kultury i gospodarki, – uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), – omawia życie i działalność św. Wojciecha jako patrona Polski (E.6.2), – uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego. – charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej. – podaje datę jej wspomnienia liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje działalność i męczeństwo św. Ignacego Antiocheńskiego. – charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka, – podaje przykłady działań ekumenicznych Kościoła prawosławnego i katolickiego – wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce. – prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu, – przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4), – ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego. – ocenia okoliczności powstania i działalność inkwizycji (E.2.6). – uzasadnia, że powstanie zakonów było odpowiedzią na potrzeby czasu. – wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej starożytności i średniowiecza oraz ich przedstawicieli (D.10.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje efekt starcia się wielkich cywilizacji chrześcijaństwa i islamu, – wskazuje elementy duchowości poznanych świętych, z których może skorzystać dla ubogacenia własnej modlitwy.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. „Niech chwala Pana trwa na wieki” (Ps 104,31)	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa poszczególne okresy roku liturgicznego, – wskazuje sposoby oddawania czci świętem, – omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), – podaje nazwy świąt upamiętniających wydarzenia z dzieciństwa i młodości Jezusa, – wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia, – wyjaśnia, że Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan, – określa istotę chrześcijańskiego świętowania dnia Wszystkich Świętych, – wymienia najważniejsze wyznania chrześcijańskie, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje święta, w których uobecniają się ważniejsze wydarzenia z historii zbawczej, – poprawnie korzysta z planszy z wykresem roku liturgicznego. – uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), – wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), – wyjaśnia, dlaczego Bóg stał się człowiekiem, – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do dzieciństwa i młodości Jezusa, – określa istotę Triduum Paschalnego, – wyjaśnia różnicę między uroczystością Wszystkich Świętych a pogańskim świętem Halloween. – definiuje pojęcie ekumenizmu, – podaje datę obchodów Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że rok liturgiczny streszcza całą historię zbawienia, – prezentuje duchową sylwetkę osobistego patrona, – prezentuje teksty modlitw dotyczących orędownictwa świętych. – wskazuje w Jezusie cechy Boskie i ludzkie, – omawia wydarzenia z lat dziecięcych Jezusa, – omawia przebieg wydarzeń związanych z męką i śmiercią Jezusa (A.16.1), – przyporządkowuje wydarzenia z życia Chrystusa do liturgii trzech dni paschalnych. – wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3), 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami z historii zbawienia, – charakteryzuje postawy świętych, które uważa za godne naśladowania, – charakteryzuje regionalne tradycje bożonarodzeniowe. – z postawy młodego Jezusa odczytuje wskazania dla doskonalenia swoich umiejętności i duchowego wzrostu. – omawia historię obchodzenia Halloween, 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje symbole okultystyczne dnia Halloween,

System oceniania z religii dla klasy II liceum i technikum

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wiarą”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne ● czytelne ● rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak pracy lub rzeczowości w niej
3. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej

4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytach wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język prawidłowe używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji samodzielnie korzysta z materiałów zgromadzonych	uczeń zawsze przygotowany do lekcji zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się rzeczowo	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Wierzyć, by poznawać prawdę	<p>podaje przykłady twórczego działania człowieka z wykorzystaniem Bożych dzieł,</p> <p>wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1),</p> <p>wyjaśnia, że Bóg pokazuje się przez swoje dzieła,</p> <p>omawia historię życia Edyty Stein, wymienia drogi poznania Boga św. Tomasza,</p> <p>uzasadnia, że odrzucenie prawdy o Bogu prowadzi do fałszywej mądrości bez Boga,</p> <p>podaje przykłady nawróceń (F.1.5),</p> <p>wskazuje grzech pierworodny jako przyczynę skłonności do popełniania grzechów,</p> <p>podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1),</p> <p>podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4),</p> <p>wyjaśnia, że Bóg objawił się najpełniej w Jezusie Chrystusie,</p> <p>rozdziela objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2),</p> <p>wyjaśnia, że Boże objawienie zawarte jest w Piśmie Świętym i Tradycji,</p> <p>podaje przykłady dokumentów Kościoła, wyjaśnia pojęcia: dogmat, herezja (E.1.8),</p> <p>podaje przykłady podziału sekt, omawia charakterystyczne metody działania sekt oraz „nowych ruchów religijnych”,</p> <p>podaje przykłady, jak uchronić się przed zwerbowaniem do nich.</p>	<p>wskazuje owoce kreatywnych działań człowieka,</p> <p>wymienia znane mu osoby, które rozwijają swój intelekt,</p> <p>podaje cele, dla których ludzie rozwijają swoją wiedzę (dla dobra czy zła),</p> <p>wyjaśnia, że dzięki rozwojowi umysłowemu i dobroci Pan Bóg pomaga nam być lepszą wersją samych siebie,</p> <p>wyjaśnia, czym jest objawienie naturalne,</p> <p>podaje przykłady, co pomaga młodemu człowiekowi w poznawaniu Boga,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego ludzie pragną poznać świat i dążą do poznania przyczyny jego powstania,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego nie warto szukać mądrości bez Boga,</p> <p>uzasadnia, że prawda i dobro czynią człowieka wolnym,</p> <p>opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4),</p> <p>omawia wybrane objawienia prywatne (św. Julianna, św. Katarzyna Labouré, św. Faustyna),</p> <p>charakteryzuje istotę Tradycji i formy jej przekazywania (A.4.2),</p> <p>wskazuje, że Tradycja pomaga nam w odkrywaniu Pana Boga i przyjęciu Jego Objawiania,</p> <p>wskazuje, że nauczanie Kościoła podlega rozwojowi,</p> <p>uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.2.5),</p> <p>omawia wybrane dogmaty o Matce Bożej.</p>	<p>uzasadnia, że rozum szuka prawdy,</p> <p>wyjaśnia istotę wybranych przymiotów Boga,</p> <p>wyjaśnia istotową różnicę pomiędzy tworzeniem (przekształcaniem) a stwarzaniem (z niczego) (A.8.2).</p> <p>uzasadnia, że poznawaniu Boga nie wystarczy tylko intelekt, lecz konieczne jeszcze jest poznanie wiary.</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek) (A.2.1), <p>charakteryzuje podstawy intelektualne oświecenia (deizm, racjonalizm, modernizm) (E.4.1),</p> <p>wyjaśnia, że decyzje podejmowane przez człowieka są naznaczone skutkami grzechu pierworodnego,</p> <p>podaje przykłady z życia młodych ludzi, wymagające odwagi w stawianiu po stronie prawdy.</p> <p>interpretuje tekst biblijny J 8,31-32,</p> <p>wskazuje ogólnie na proces formułowania prawd wiary (E.1.7),</p> <p>uzasadnia autorytet Kościoła w interpretowaniu Pisma Świętego.</p>	<p>uzasadnia, że św. Tomasz i Edyta Stein szukali Boga za pomocą rozumu,</p> <p>uzasadnia dlaczego w przyjmowaniu propozycji różnych nurtów intelektualnych konieczne jest, by je analizować i rozumnie wybierać z nich to, co dobre,</p> <p>uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3),</p> <p>podaje przykłady wpływu wybranych objawień prywatnych na życie Kościoła (uroczystość Bożego Ciała, cudowny medalik, kult miłosierdzia Bożego),</p> <p>wyjaśnia, że Pismo Święte się nie zmienia, a Tradycja podlega rozwojowi,</p> <p>wyjaśnia konieczność zmian wybranych treści katechizmowych oraz w sformułowań niektórych modlitw.</p>	<p>omawia dążenie św. Tomasza do życia w bliskości Boga,</p> <p>interpretuje przesłanie „Dezyderaty”,</p> <p>uzasadnia, że Kościół ma obowiązek strzeżenia depozytu wiary.</p> <p>omawia działania soborów w celu przeciwdziałaniu błędnym interpretacjom prawd wiary.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Wierzyć, by być dojrzałym chrześcijaninem	<p>wyjaśnia, dlaczego wiara jest darem, o którego musimy się troszczyć, podaje przykłady wiary jako postawy zawierzenia Panu Bogu, charakteryzuje posłuszeństwo Bogu na wzór postaci biblijnych (C.1.1) Abraham, wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), wyjaśnia, co to jest cud, wskazuje, że przemiana wody w wino w Kanie był początkiem cudów Jezusa, na podstawie tekstów biblijnych wymienia tytuły Jezusa, podaje przykłady z własnego życia, w których słuchał Bożego słowa, wyjaśnia, czym są cnoty (boskie) i wymienia je (C.6.1), wyjaśnia wyrażenie, że wiara czyni cuda, wymienia sytuacje, w których Pan Bóg czuwa nad człowiekiem, podaje przykłady osób, które troszczą się o rozwój wiary w swoim życiu i dają jej świadectwo, wyjaśnia, czym są cnoty kardynalne i wymienia je (C.6.1), wyjaśnia, że cnoty pomagają nam naśladować Jezusa we wzrastaniu do świętości, uzasadnia, że modlitwa prośby powinna być zgodna z wolą Boga, omawia modlitwę Mojżesza jako modlitwę wstawienniczą (D.2.2), wymienia i wyjaśnia formy oraz rodzaje modlitw, podaje przykłady, co pomaga i co przeszkadza w modlitwie.</p>	<p>opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1), wyjaśnia, że posłuszeństwo wiary polega na wypełnianiu Bożej woli, podaje przykłady próby wiary młodych ludzi i własnej, podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), uzasadnia, że cuda są potwierdzeniem boskości Jezusa i Jego misją, wyjaśnia, dlaczego Jezus naucza o królestwie Bożym w przypowieściach, uzasadnia, że Bóg przygotował różne drogi do nieba dla poszczególnych osób, które realizują je w różnym czasie, wyjaśnia, dlaczego cnoty nazywamy teologalnymi, interpretuje tekst biblijny Mt 13,16-17, wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za rozwój wiary, wymienia i definiuje formy prawa moralnego (naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne) (A.26.2), interpretuje tekst biblijny Rz 12,17-21, wskazuje, że miłość chrześcijańska uczy, by odpowiadać dobrem za zło, uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), podaje przykłady świętych żyjących według cnót, uzasadnia, że wzorując się na przykładzie życia świętych naśladowujemy samego Jezusa, interpretuje perykopę biblijną o modlitwie Salomona, ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (D.2.3), wyjaśnia, co to znaczy żyć w rytmie modlitwy.</p>	<p>uzasadnia, że wiara wymaga dorastania do dojrzałości chrześcijańskiej, interpretuje tekst biblijny o ofierze Abrahama, uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), interpretuje perykopę o cudzie w Kanie Galilejskiej, wyjaśnia, że podczas egzorcyzmów potwierdzana jest moc Jezusa, który ma władzę nad szatanem, interpretuje przypowieść o siewcy (A.5.2), uzasadnia, że by osiągnąć niebo należy współpracować z Bożą łaską, omawia symbolikę ziarna gorczycy i drzewa morwowego, charakteryzuje, na czym polega cywilizacja miłości, interpretuje perykopę o wieży Babel i przypowieść o budowie wieży, omawia trudności związane z modlitwą i sposoby ich przewycięzania (D.13.1), interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1).</p>	<p>uzasadnia, że człowiek otrzymuje dar wiary, by mógł być szczęśliwym, wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa interpretuje je (A.15.1), interpretuje tekst biblijny: Łk 17,5-10, uzasadnia, że zadaniem człowieka jest realizować Boży plan, uzasadnia, że zaangażowanie w relację z Jezusem wpływa na normy zachowania, wyjaśnia, dlaczego pycha przeszkadza w dążeniu do świętości, wskazuje różnicę, kiedy życie według cnót prowadzi tylko do doskonałości, a kiedy także do świętości, uzasadnia, dlaczego każdy człowiek powinien budować własną wieżę świętości, charakteryzuje modlitwę dojrzałego chrześcijanina, omawia rytm modlitwy w cyklu dnia (D.11.2).</p>	<p>charakteryzuje postawę siewcy z przypowieści, wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo Bogu we współczesnym czasie i rzeczywistości, uzasadnia konieczność podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących wiary, uzasadnia, że rozwój wiary pomaga w odkrywaniu sensu życia, uzasadnia, że chrześcijanie mają stanowić prawa cywilne zgodne z prawem moralnym. podaje nowoczesne „narzędzia” pomocne w modlitwie.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Wierzyć, by kochać Boga (przykazania)	<p>uzasadnia potrzebę posłuszeństwa wobec Bożych nakazów (C.1.2), docenia wartość zasad, opowiada o przyczynach niewoli Izraelitów w Egipcie oraz ich drodze do ziemi obiecanej, wymienia zniewolenia młodego człowieka, opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z narodem wybranym, wyjaśnia, czym jest Dekalog, podaje przykłady wpływu zabobonu, bałwochwalstwa, wróżbiarstwa, magii na relację z Bogiem (C.10.2), podaje przykłady oddawania czci Bogu, wymienia współczesne bożki (C.10.3), wymienia osoby, które pragną obiektywnego dobra dla ludzi, wyjaśnia, dlaczego imię Boga jest święte i należy mu się szacunek, wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest Imię Boga (C.11.1), wyjaśnia, dlaczego w dniu świętym nie pracujemy lecz odpoczywamy, wymienia służby, których praca jest konieczna w dzień święty, podaje przykłady czynności, które wykonujemy pomimo dnia świętego.</p>	<p>wyjaśnia, że nieprzestrzeganie zasad powoduje utratę dobra, wyjaśnia potrzebę stosowania się do zasad w życiu codziennym. omawia przyczyny buntu Izraelitów podczas wędrówki i reakcje Boga, wyjaśnia, dlaczego Izraelici narzekali zamiast cieszyć się wolnością, wyjaśnia, dlaczego Bóg daje przykazania ludziom, uzasadnia, że niezachowywanie przykazań niszczy nas samych do rozwoju i kontaktów z innymi, formułuje zasady wynikające z I Przykazania Bożego (C.10.1), uzasadnia, dlaczego należy otaczać szacunkiem wszystko, co jest Mu poświęcone, interpretuje tekst biblijny Mdr 13,1-7.10 oraz 1 Tm 6,10, interpretuje tekst biblijny 2 Kor 4,7-10 i wyjaśnia jego symbolikę, omawia dzieło św. Hildegardy, która wykorzystywała dary Boże dla dobra ludzi, charakteryzuje dzieło życia św. Jacka, uzasadnia zakaz czynienia wizerunków Boga, wyjaśnia, że obrazy, figury nie są bożkami ale przypominają o prawdziwym Bogu, omawia stosunek Jezusa do szabat (C.12.2), wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy pierwszym dniem tygodnia, odczytuje w świętowaniu niedzieli zachętę do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3).</p>	<p>interpretuje tekst biblijny o relacji pierwszych ludzi do Boga, wyjaśnia, że człowiek nie może sam naprawić swoich relacji z Bogiem, uzasadnia konieczność zaufania Bogu, by móc wyjść z różnych niewoli, podaje przykłady zaufania Bogu w dążeniu do wolności wewnętrznej. wyjaśnia, na czym polega przymierze między Bogiem a człowiekiem, omawia rolę Mojżesza jako pośrednika między Bogiem a narodem wybranym, wyjaśnia, na czym polega zabobon, bałwochwalstwo, ezoteryzm, uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4), wyjaśnia, że wiara domaga się poświęcenia samego siebie a czasem nawet cierpienia, wyjaśnia, na czym polega oddawanie czci Bogu przez św. Hildegardę, omawia rolę wizualnej sztuki religijnej w relacji z Panem Bogiem (C.10.5), wyjaśnia, że świętowanie szabat (C.12.1) jest pamiętką „odpoczynku Boga” po stworzeniu, wymienia zasady religijne obchodzenia szabat (C.12.1) przez Żydów (C.12.1).</p>	<p>wskazuje różnicę między zachowywaniem Bożych zasad dobrowolnie, a z przymusu, wyjaśnia, że kontakt z pseudobogami nie przynosi dobra lecz prowadzi do poddania się działaniu złego ducha, uzasadnia wartość duchowego uczestnictwa w praktykach religijnych, charakteryzuje zagrożenia płynące z poddania się „nowoczesnemu” stylowi życia bez wiary, omawia kontekst tworzenia bożków w krajach, z którymi mieli kontakt Izraelici, wyjaśnia, że Izraelici świętowali, by okazać wdzięczność Bogu za Jego dzieła od czasu stworzenia świata, uzasadnia, że świętowanie niedzieli powinno wypływać z Eucharystii (spotkanie we wspólnocie i z rodziną).</p>	<p>wyjaśnia, że wyjście Izraelitów z Egiptu było nie tylko wyjściem fizycznym, ale dotyczyło także uwolnienia wewnętrznego, wyjaśnia, co powoduje, że praktyki religijne są traktowane magicznie, wyjaśnia, dlaczego należy poddać rozsądnej analizie wybór tego, co proponuje współczesna pseudo-kultura, omawia przesłanie synodu w Nicei (VIII) na temat ikonoklazmu, uzasadnia, że Jezus jako „nowe stworzenie” nie przekreśla zasad dekalogu lecz nadaje im inny wymiar.</p>

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Wierzyć, by się uświęcać	<p>omawia udział w liturgii na różnych etapach życia,</p> <p>uzasadnia, że liturgia pomaga wyrażać wiarę, wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), wymienia i wyjaśnia podział sakramentów, wyjaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), omawia perykopę o ustanowieniu Eucharystii,</p> <p>podaje, jakie dary składane są na ołtarzu i wyjaśnia ich znaczenie,</p> <p>wyjaśnia, że podczas ofiarowania darów składamy także nasze duchowe dary, uzasadnia, dlaczego należy z szacunkiem przyjmować Komunię Świętą, uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2),</p> <p>wyjaśnia, że Eucharystia motywuje do dawania świadectwa życia chrześcijańskiego,</p> <p>wyjaśnia przesłanie obrzędów posłania, wyjaśnia, jak ważna jest świadomość posłania do głoszenia o królestwie Bożym, na podstawie tekstu biblijnego opowiada o ustanowieniu sakramentu pokuty, wyjaśnia, na czym polega tajemnica spowiedzi,</p> <p>wymienia sytuacje, w których może przyjąć sakrament namaszczenia,</p> <p>wymienia, co należy przygotować w domu na przyjście kapłana z namaszczeniem chorych,</p> <p>wyjaśnia, na czym polegają zadania małżonków i kapłana w służbie wspólnocie.</p>	<p>wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1),</p> <p>omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2),</p> <p>wyjaśnia, że liturgia jest najdoskonalszą formą modlitwy (D.8.3),</p> <p>uzasadnia wartość nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2),</p> <p>wyjaśnia, że bierzmowanie jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1),</p> <p>interpretuje tekst biblijny Dz 19,1-7, analizuje i interpretuje obrzędy wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.3),</p> <p>interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4),</p> <p>uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1),</p> <p>wymienia formy przyjmowania komunii Świętej i je wyjaśnia,</p> <p>uzasadnia, że życie powinno odzwierciedlać Eucharystię,</p> <p>charakteryzuje sakrament pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych i przedstawia ich teologię (B.6.1),</p> <p>analizuje i interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania (B.6.3),</p> <p>interpretuje wybrane teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3).</p>	<p>opisuje działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3),</p> <p>interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5.2),</p> <p>charakteryzuje skutki sakramentu chrztu,</p> <p>wymienia znaki, symbole i gesty związane z bierzmowaniem i omawia ich znaczenie,</p> <p>wyjaśnia definicję Mszy Świętej (bezkrwawa ofiara Chrystusa i Kościoła),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (KKK) (D.5.1).</p> <p>omawia elementy obrzędów Komunii,</p> <p>argumentuje uczestnictwo w liturgii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2),</p> <p>interpretuje słowa błogosławieństwa na rozesłanie,</p> <p>na podstawie tekstów liturgicznych interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentów: pokuty i pojednania, namaszczenia chorych (B.6.2; B.6.3).</p>	<p>wyjaśnia, że zadaniem Kościoła Mistycznego Ciała Chrystusa jest oddawanie czci Bogu i zbawienie ludzi,</p> <p>uzasadnia, że zobowiązania chrztu realizujemy przez całe życie,</p> <p>uzasadnia, że bierzmowanie pomaga w osiągnięciu dojrzałości chrześcijańskiej.</p> <p>wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4),</p> <p>krótko omawia historię formy spowiedzi indywidualnej,</p> <p>charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1),</p> <p>wyjaśnia ich znaczenie na każdym etapie rozwoju człowieka.</p>	<p>wyjaśnia, dlaczego wiara w Boga jest ważna w zmieniającym się świecie,</p> <p>wskazuje, że podczas Mszy Świętej uobecnia się ofiara Chrystusa na ołtarzach całego świata od chwili Ostatniej Wieczerzy</p> <p>wyjaśnia znaczenie tekstów obrzędów Komunii wypowiedzianych przez kapłana głośno i indywidualnie szeptem.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Wierzyć, by służyć Ewangelii	<p>uzasadnia potrzebę aktualizacji w przekazie orędzia Ewangelii, wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji (E.3.1), wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia oraz ich przedstawicieli (D.10.1), wymienia różne wyznania w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, omawia genezę unii brzeskiej, ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5), ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej (E.6.3), opowiada o obronie Jasnej Góry (E.6.3), opowiada o potopie szwedzkim, opowiada o odsieczynie wiedeńskiej (E.6.3).</p>	<p>wymienia i omawia przyczyny i konsekwencje upadku moralnego papieżstwa w XIV-XVI w., podaje przykłady wspólnych działań na rzecz pojednania między Kościołem katolickim i protestanckim, wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformy katolickiej, przedstawia postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), wyjaśnia znaczenie pokoju augsburskiego i pokoju westfalskiego oraz ich skutki wyjaśnia zasadę <i>cuius regio eius religio</i>, wyjaśnia, dlaczego Polskę w okresie XVIXVIII w. nazywano „azylem heretyków”, określa rolę władcy w ochronie Kościoła i przeciwdziałaniu reformacji (Zygmunt Stary).</p>	<p>wyjaśnia znaczenie autorytetu papieżstwa dla jedności Kościoła, streszcza najważniejsze uchwały Soboru Trydenckiego (E.3.2), podaje przykłady, o co warto i o co nie warto walczyć, charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5), charakteryzuje postawę męczenników unickich, wyjaśnia kontekst historyczny ogłoszenia Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza (E.6.3).</p>	<p>interpretuje listy św. Katarzyny ze Sieny oraz fragment „O naśladowaniu Chrystusa”, opowiada o przyczynach i przebiegu wojen religijnych (w latach 1552-1555 oraz 1618-1648), charakteryzuje specyfikę wschodnich Kościołów katolickich, wykazuje, że wojna Szwedów z Polakami miała również tło wojny między protestantami i katolikami.</p>	<p>uzasadnia, dlaczego reformacja jest największą w dziejach raną zadaną Kościołowi, wyjaśnia znaczenie jasnej doktryny Kościoła dla wiary jego członków.</p>

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wierzyć, by świętować	<p>uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), opowiada o pogrzebie Jezusa, formułuje modlitwę o dobrą śmierć, wyjaśnia, dlaczego modlimy się za dusze cierpiące w czyśćcu, wymienia formy modlitwy za dusze czyśćcowe, uzasadnia potrzebę czuwania w bliskości Boga przez cały rok, wymienia nabożeństwa w roku liturgicznym, podaje co rozpoczyna i kończy rok liturgiczny, charakteryzuje postawę Maryi oczekującej z nadzieją na przyjście Bożego Syna, wymienia symbole adwentowe i omawia ich znaczenie, wyjaśnia symbolikę roratki, wymienia i wyjaśnia tradycje i zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia, wyjaśnia, na czym polega post, omawia wybrane stacje drogi krzyżowej, podaje przykłady Kalwarii w Polsce lub w najbliższym środowisku,</p>	<p>wyjaśnia na czym polegała „niepokorność” wybranych świętych, wyjaśnia, że droga do świętości prowadzi przez decyzje podejmowane w codzienności, wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), omawia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2), wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Jezusa do serca możemy nazwać Bożym Narodzeniem, omawia cechy charakterystyczne liturgii uroczystości Objawienia Pańskiego, wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2) związane ze świętem Trzech Króli, wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3), uzasadnia, że tylko z Bożą pomocą można pokonać pokusy szatana, podaje przykłady, kiedy młody człowiek doświadcza własnej niewystarczalności, wyjaśnia, wartość i sens wyrzeczeń wielkopostnych, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), interpretuje tekst biblijny Dz 20,35,</p>	<p>charakteryzuje postaci wybranych świętych (św. Dyzma, św. Rita, bł. Karol de Foucauld), interpretuje tekst biblijny Ap 7,9-17, podaje przykłady zwyczajów pogrzebowych, charakteryzuje postawę współczesnego człowieka wobec umierających, omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), charakteryzuje rytm życia religijnego w roku, miesiącu, tygodniu i dniu, wyjaśnia, dlaczego symbole adwentowe łączą się ze światłem, charakteryzuje, na czym polega świętowanie Bożego Narodzenia w rodzinie i kościele, interpretuje perykopę o pokłonie mędrców, omawia kontekst spotkania mędrców z Dzieciątkiem Jezus, wyjaśnia, że Orszak Trzech Króli tworzy nową tradycję, interpretuje perykopę o kuszeniu Jezusa, wyjaśnia, że praca nad sobą dotyczy wszystkich sfer życia, także religijnej,</p>	<p>wyjaśnia znaczenie modlitewnej obecności przy umierających, interpretuje tekst biblijny Mk 13,32-37, interpretuje perykopę o zwiastowaniu Maryi, uzasadnia, że Bóg w życiu ludzi może dokonywać rzeczy pozornie niemożliwych, interpretuje tekst biblijny J 1,1.11-12.14, uzasadnia, dlaczego rezygnując z czegoś uświadamiamy sobie własną słabość, charakteryzuje przesłanie „Gorzkich żali”, opowiada historię powstania nabożeństwa drogi krzyżowej,</p>	<p>szuka wspólnych treści między tekstem Apokalipsy a życiem wybranych świętych, wyjaśnia, że Słowo pozostało z ludźmi w Eucharystii,</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wierzyć, by świętować	<p>wyjaśnia, w jaki sposób okazywał miłosierdzie św. brat Albert Chmielowski,</p> <p>podaje przykłady pomocy ludziom wykluczonym społecznie,</p> <p>omawia okoliczności wjazdu Jezusa do Jerozolimy,</p> <p>uzasadnia, że Jezus jest zapowiadany Mesjaszem,</p> <p>przedstawia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4),</p> <p>podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5),</p> <p>opowiada historię objawień w Fatimie,</p> <p>podaje definicję autorytetu,</p> <p>opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia bł. kard. Stefana Wyszyńskiego.</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega jałmużna,</p> <p>wyjaśnia symbolikę palm poświęcenia oraz procesji z palmami,</p> <p>wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1),</p> <p>interpretuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Jezusa,</p> <p>wyjaśnia znaczenie procesji rezurekcyjnej,</p> <p>interpretuje tekst liturgiczny rozpoczynający procesję rezurekcyjną.</p> <p>formuluje własne akty strzeliste,</p> <p>uzasadnia, że otwarcie się i przyjęcie Bożego miłosierdzia wynika z zaufania i prowadzi do świętości,</p> <p>omawia treść hymnu <i>Magnificat</i> (D.6.1),</p> <p>wyjaśnia, przed czym Maryja pragnie chronić ludzi i do czego ich wzywa.</p> <p>uzasadnia, dlaczego świat potrzebuje nowej ewangelizacji</p> <p>charakteryzuje nowe sposoby głoszenia Chrystusa.</p>	<p>wymienia obszary nędzy duchowej i materialnej,</p> <p>uzasadnia, że pomagając innym pozbywamy się egoizmu,</p> <p>opisuje liturgię w Niedzieli Palmowej,</p> <p>uzasadnia, że Jezus, który pokonał śmierć i zło jako zwycięzca przychodzi do człowieka,</p> <p>interpretuje przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego warto umacniać wiarę w miłosierdzie Boże,</p> <p>uzasadnia, dlaczego kard. Wyszyński może być autorytetem dla młodych,</p> <p>określa pojęcie nowej ewangelizacji.</p>	<p>charakteryzuje sposoby pomocy w hospicjach i przez działalność w wolontariacie,</p> <p>wyjaśnia, że męka i śmierć Pana Jezusa jest wypełnieniem prorocत्व Starego Testamentu,</p> <p>wyjaśnia tekst pierwszej prefacji wielkanocnej,</p> <p>podaje przykłady działań w ramach nowej ewangelizacji.</p>	<p>wyjaśnia wybrane teksty z Dzienniczka św. Faustyny,</p> <p>wskazuje podobieństwa między treścią <i>Magnificat</i> a przesłaniem objawień w Fatimie,</p> <p>charakteryzuje program Społecznej Krucjaty Miłości.</p>

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY II SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA
według podręcznika „Jestem chrześcijaninem. Żyję nadzieją” nr AZ-52-01/18-KI-12/21
zgodnego z programem nauczania „Ku dorosłości” nr AZ-5-01/18

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy

3. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi i ustne	wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język prawidłowe używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się rzeczowo	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

<p>I. W prawdzie ku dojrzałości</p>	<p>podaje przykłady nawróceń (F.1.5), charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.1.1), uzasadnia, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym, wymienia motywacje do pracy nad sobą, wyjaśnia, czym są cnoty i wymienia je (C.6.1), podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4).</p>	<p>opisuje, czym jest wiara rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1), uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), omawia modlitwę Mojżesza jako modlitwę wstawienniczą (D.2.2), podaje cechy charakterystyczne dla sekt, uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.2.5).</p>	<p>wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1), wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), charakteryzuje cnoty Boskie i kardynalne, omawia trudności związane z modlitwą i sposoby ich przezwyciężania (D.13.1), wyjaśnia różnice między sektą i nowymi ruchami religijnymi, wskazuje miejsca pomocy dla osób zniewolonych przez sekty.</p>	<p>podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), uzasadnia potrzebę cnót w ludzkim życiu, uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3).</p>	<p>charakteryzuje podstawy intelektualne oświecenia (deizm, racjonalizm, modernizm) (E.4.1), interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie* (D.11.1).</p>
<p>II. Bóg kocha człowieka i chce jego szczęścia</p>	<p>uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4), wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka (zdrowie, integralność cielesna) (C.14.4), charakteryzuje dobrodziejstwa związane z krwiodawstwem i oddawaniem narządów po śmierci, wskazuje teksty biblijne mówiące o życiu wiecznym, uzasadnia wyjątkowy charakter niedzieli dla chrześcijan (C.12.3), wyjaśnia potrzebę niedzielnego odpoczynku dla życia i zdrowia.</p>	<p>wskazuje związek między seksualnością a godnością ludzką (C.15.4), wyjaśnia, że życie ludzkie jest święte (C.14.2), przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła nt. in vitro (C.14.5), omawia zasady poszanowania życia i godności człowieka (przeszczepy narządów, krwiodawstwo) (C.14.4), wskazuje sytuacje naruszania zasad poszanowania życia i godności człowieka.</p>	<p>omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i kobietą (A.11.3), omawia zasady duchowej adopcji dziecka poczętego, prezentuje nauczanie Kościoła na temat krwiodawstwa i przeszczepów, omawia zasady poszanowania życia i godności człowieka – badania prenatalne, badania naukowe, in vitro (C.14.4).</p>	<p>wyjaśnia, kiedy przeszczep jest niezgodny z prawem moralnym, podaje naukę Kościoła dotyczącą życia wiecznego i podaje przykłady zastosowania jej we własnym życiu (A.24.1), wymienia różnice w świętowaniu szabat i chrześcijańskiej niedzieli.</p>	<p>opisuje zagrożenia ideologii gender, odnosząc je do niewłaściwej relacji natury – kultury (C.15.13).</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Bóg obecny i działający	<p>określa czym jest liturgia (podaje definicję), wymienia podstawowe postawy i gesty liturgiczne, wymienia grupy sakramentów, wymienia warunki pełnienia funkcji chrzestnego, wyjaśnia, kto może być świadkiem bierzmowania, prezentuje strukturę Mszy Świętej, wymienia czynności wykonywane podczas liturgii Mszy Świętej (B.5.2), określa pojęcie cudu eucharystycznego, uzasadnia wartość adoracji Najświętszego Sakramentu, omawia warunki i skutki dobrej spowiedzi, wyjaśnia, dla kogo przeznaczony jest sakrament namaszczenia, wymienia przymioty małżeństwa sakramentalnego, wymienia znaki i symbole obecne w liturgii sakramentu święceń, uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2).</p>	<p>argumentuje, że uczestnictwo w liturgii jest pogłębieniem osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2), przyporządkowuje postawy i gesty liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej, podaje definicję sakramentu. wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), wyjaśnia, że bierzmowanie jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), wyjaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), wymienia najbardziej znane cuda eucharystyczne, wskazuje biblijny tekst ustanowienia sakramentu pokuty i pojednania, wskazuje tekst biblijny dotyczący namaszczenia chorych, omawia znaczenie i skutki sakramentu małżeństwa, omawia znaki i symbole obecne w liturgii sakramentu święceń.</p>	<p>uzasadnia związek postaw i gestów liturgicznych z relacją do Boga, uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1), interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii chrztu (B.5.2), charakteryzuje zadania i obowiązki rodziców chrzestnych, uzasadnia wartość nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2), interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii bierzmowania (B.5.2), interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4), wskazuje na mapie przykładowe miejsca cudów eucharystycznych, wskazuje w najbliższym otoczeniu miejsca stałej adoracji Najświętszego Sakramentu, prezentuje historię wybranego cudu eucharystycznego, omawia sposób udzielania sakramentu namaszczenia chorych, interpretuje znaki i symbole obecne w liturgii sakramentu małżeństwa, interpretuje wybrane teksty z liturgii sakramentu święceń, wymienia modlitwy wchodzące w skład liturgii godzin.</p>	<p>określa rodzaj łaski otrzymywanej w danym sakramencie, wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), charakteryzuje wpływ cudów eucharystycznych na przeżywanie Mszy Świętej, przedstawia teologię sakramentu pokuty i pojednania (B.6.1), przedstawia teologię sakramentu namaszczenia chorych (B.6.1), charakteryzuje teologię sakramentu małżeństwa (B.7.1), charakteryzuje teologię sakramentu święceń (B.7.1), wyjaśnia wartość modlitwy brewiarzowej dla duchowości indywidualnej.</p>	<p>wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1), omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2), opisuje działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3).</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół to...	<p>definiuje, czym jest Kościół (A.20.1), charakteryzuje sposoby spotkania z Jezusem w liturgii i w codziennym życiu, wymienia stopnie hierarchii kościelnej, wymienia okresy w roku liturgicznym, wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2), podaje przykłady sakramentaliów, opowiada historię Maryi (A.14.1), wylicza przykazania kościelne (A.27.1), omawia treść Modlitwy Pańskiej (D.14.1).</p>	<p>wymienia biblijne obrazy Kościoła, charakteryzuje swoje zadania we wspólnocie Kościoła, wyjaśnia, kto, jak, kiedy i gdzie celebruje liturgię (B.2.1), wyjaśnia znaczenie sakramentaliów w życiu chrześcijanina, wyjaśnia rolę Maryi w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1), omawia sposoby obecności Maryi w pobożności ludowej i polskiej tradycji katolickiej (B.10.1), omawia przykazania kościelne (A.27.1), wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej (D.14.1).</p>	<p>wymienia etapy powstawania Kościoła, wyjaśnia porównanie Kościoła do owczarni, ciała Chrystusa, winnicy, Bożej budowli, wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła i swoim własnym, przedstawia najważniejsze fakty z historii oraz życia swojej diecezji i parafii (E.8.5), wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), przyporządkowuje obchody poszczególnych uroczystości i świąt do okresu liturgicznego, omawia istotę sakramentaliów i wymienia ich cechy charakterystyczne (B.8.1), omawia cztery dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, wieczyste Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie i wniebowzięcie (A.14.2), definiuje macierzyńską rolę Maryi wobec Kościoła i każdego wierzącego (A.23.2), uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2), omawia strukturę Modlitwy Pańskiej i jej siedem prośb (D.14.3).</p>	<p>charakteryzuje etapy powstawania Kościoła, poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednocześnie pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1), wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2), charakteryzuje obchody wybranych świąt w swojej parafii/specyfikę obchodów wydarzeń roku liturgicznego, charakteryzuje postać Maryi – Służebnicy Pańskiej jako wzoru modlitwy chrześcijańskiej (D.7.1), charakteryzuje wspólnotowy charakter Modlitwy Pańskiej.</p>	<p>wyjaśnia znaczenie tytułów Maryi dotyczących Jej wstawienniczej roli (D.7.2).</p>

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg prowadzący Kościół	wymienia różne wyznania w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, wyjaśnia, dlaczego Polskę w okresie XVI–XVIII w. nazywano „azylem heretyków”, ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej: obrona Jasnej Góry, ogłoszenie Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza, odsiecz wiedeńska (E.6.3).	wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji oraz reformy katolickiej, omawia genezę unii brzeskiej, wymienia rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia (D.10.1), wymienia najważniejszych przedstawicieli głównych nurtów/kierunków chrześcijańskiej duchowości (D.10.1).	przedstawia postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), ocenia dokonania Soboru Trydenckiego, charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji, charakteryzuje postawę męczenników unickich.	ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5), charakteryzuje specyfikę wschodnich Kościołów katolickich, charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia (D.10.1).	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Zaangażowanie Kościoła w problemy świata	uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym (C.13.7), podaje argumenty odnoszące się do kary śmierci, wynikające z nauczania Kościoła (C.14.11), omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa (C.14.8), podaje datę Światowego Dnia Modlitwy o Pokój, wymienia przykłady działań podejmowanych na rzecz potrzebujących w swojej okolicy, przytacza najważniejsze fakty z życia Jana Pawła II (E.5.3), wyjaśnia, czym są ŚDM, przytacza najważniejsze wydarzenia z życia kard. Stefana Wyszyńskiego (E.7.6).	uzasadnia, dlaczego człowiek nie powinien decydować o życiu i śmierci kogokolwiek z ludzi, opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej (E.4.3), wymienia kilka przykładowych miejsc, w których odbywały się ŚDM, opisuje związek Kościoła z życiem narodu polskiego w okresie niewoli (E.7.1).	wymienia kodeksy praw regulujące życie społeczne, podaje przykłady nawrócenia sprawców najcięższych przestępstw i zbrodni, wykazuje, że najważniejszą troską Kościoła jest wieczne zbawienie grzeszników, za których Chrystus oddał swoje życie, definiuje pojęcie „wojna sprawiedliwa”, przeciwstawiając je określeniu „wojna prewencyjna” (C.14.9), wyjaśnia pojęcie „masoneria” (E.4.2), omawia wysiłki na rzecz rozwoju nauki i szkolnictwa, wychowania, opieki nad biednymi, jedności chrześcijan i wolności religijnej (E.6.4), wymienia przykładowe miejsca pielgrzymek Jana Pawła II, wskazuje główne tematy jego nauczania (E.5.3), podaje genezę Światowych Dni Młodzieży, prezentuje postaci i zaangażowanie polskich świętych i błogosławionych (E.7.2) charakteryzuje działania Prymasa Tysiąclecia.	dokonyuje oceny czynów ludzkich pod kątem prawa stanowionego i Bożego, uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), charakteryzuje wybrane papieskie przesłania kierowane do młodych, charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5), wyjaśnia pojęcia: „sekularyzacja”, „konkordat”, „laicyzacja” (E.4.2).	

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. „Chcę błogosławić Pana w każdym czasie” (Ps 34,2)	<p>charakteryzuje okoliczności wypowiedzenia hymnu <i>Magnificat</i> przez Maryję, wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa (A.15.1), wymienia swoje sukcesy i porażki w minionym roku, wymienia stacje drogi krzyżowej, wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), podaje przykłady świętych świadków Bożego miłosierdzia (A.25.5), wyjaśnia, w jaki sposób odmawia się Koronkę do miłosierdzia Bożego, wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), charakteryzuje tytuł: sługa Boży, święty (kanonizowany); błogosławiony, wymienia patronów Polski, charakteryzuje sposoby misyjnego zaangażowania ludzi świeckich.</p>	<p>wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), interpretuje najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa (A.15.1), wskazuje sposoby oddawania Bogu zwykłych czynności życia codziennego, określa cele, które chce osiągnąć, podaje okoliczności powstania nabożeństwa gorzkich żali, wyjaśnia znaczenie nadziei dla codziennego życia chrześcijanina, wyjaśnia naukę Kościoła dotyczącą kremacji zwłok, wyjaśnia terminy: wyznawca, męczennik, heroicność cnót, beatyfikacja, kanonizacja, relikwie, podaje daty obchodów ku czci świętych patronów Polski (B.11.2), wymienia dni w roku liturgicznym poświęcone szczególnej trosce o misje,</p>	<p>omawia treść hymnu <i>Magnificat</i> (D.6.1), podaje przykłady uświęcania życia zawodowego i towarzyskiego, interpretuje życie zawodowe jako drogę osobistego uświęcenia, podaje przykłady hierarchii życiowych celów, wymienia charakterystyczne elementy liturgii poszczególnych dni Wielkiego Tygodnia, wyjaśnia znaczenie uczestnictwa w liturgii Wielkiego Tygodnia, wskazuje elementy nadziei w liturgii uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, przedstawia formy kultu Bożego miłosierdzia (A.25.4), wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), wymienia charakterystyczne elementy Mszy Świętej beatyfikacyjnej i kanonizacyjnej, uzasadnia rolę patronów w budowaniu chrześcijańskiej cywilizacji Polski, charakteryzuje sposoby oddawania czci świętym (uroczystości, święta i wspomnienia liturgiczne, cześć dla relikwii, sanktuaria, procesje, pielgrzymki), podaje przykłady wspólnot i organizacji działających na terenach misyjnych.</p>	<p>charakteryzuje adwentowy wymiar życia ludzkiego, charakteryzuje solidarność Boga z człowiekiem objawioną w tajemnicy wcielenia, uzasadnia konieczność codziennej, systematycznej pracy w dążeniu do wyższego celu, omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), interpretuje zmartwychwstanie Chrystusa jako źródło chrześcijańskiej nadziei, charakteryzuje przesłanie obrazu Jezusa Miłosiernego, wymienia pieśni, modlitwy stosowane podczas obrzędów pogrzebu, charakteryzuje znaczenie procesu beatyfikacji i kanonizacji, uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1).</p>	<p>wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3).</p>

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY 3 I 4 TECHNIKUM

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją pełnią życia”

zgodnego z programem nauczania nr AZ-3-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- c) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- d) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- c) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- d) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- d) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- e) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- f) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- d) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- e) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- f) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA				
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca

1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

• **SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA 3 TECHNIKUM**

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Z nadzieją w przyszłość	<p>definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1), uzasadnia, że obowiązkiem człowieka jest respektować prawo naturalne i objawione,</p> <p>uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1),</p> <p>uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3),</p> <p>wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4),</p> <p>definiuje pojęcie grzechu i różnicuje grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1),</p> <p>wskazuje możliwość nawrócenia się jako szansę powrotu do Boga.</p>	<p>definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata (A.7.2),</p> <p>wykazuje, że Bóg pozwala ludziom, by popełniali błędy ale zaprasza by czynili dobro,</p> <p>charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2),</p> <p>ocenia postawę faryzeuszy, którzy chcieli ukamienować kobietę.</p>	<p>wyjaśnia, że Bóg przekracza cały świat, ale jednocześnie jest w nim obecny,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego mimo miłości Boga do ludzi istnieją na świecie zło i wojny,</p> <p>wyjaśnia, że prawo naturalne i objawione jest wyrazem troski Boga o człowieka,</p> <p>uzasadnia, dlaczego człowiek choć w sumieniu ma możliwość wyboru dobra lub zła, to powinien wybierać dobro,</p> <p>uzasadnia, że Bóg zawsze oczekuje na nawrócenie człowieka.</p>	<p>interpretuje perykopę o spotkaniu Zacheusza z Jezusem,</p> <p>interpretuje perykopę o spotkaniu kobiety cudzołożnej z Jezusem,</p> <p>uzasadnia konieczność stawiania sobie granic, których nie należy przekraczać.</p>	<p>wyjaśnia, że życie w bliskości Boga pomaga widzieć inną perspektywę swego postępowania.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Z nadzieją brać odpowiedzialność za własne życie	<p>podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5), podaje pojęcie sumienia zgodnie z KKK (C.5.1), wymienia rodzaje sumienia (C.5.2), wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4), wyjaśnia, dlaczego uczucia powinny być poddane kontroli rozumu, uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4), wymienia nazwy różnych wspólnot działających w Kościele angażujących młodzież, omawia zadania wybranej wspólnoty, wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście wyboru zawodu i projektowania dorosłego życia (A.22.2).</p>	<p>wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), uzasadnia potrzebę formacji sumienia (C.5.3), definiuje i opisuje dojrzałe uczucia ludzkie (C.4.1), wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1).</p>	<p>uzasadnia, że należy dorastać ucząc się odpowiedzialności, uzasadnia, że im więcej zdobywa odpowiedzialności tym jest bardziej wolny, uzasadnia, że dzięki sumieniu człowiek może odkrywać i zachowywać prawo Boże, wyjaśnia, że uczucia są naturalnym składnikiem psychiki ludzkiej, uzasadnia, że rozwijanie w sobie Bożych talentów daje nadzieję na życie wieczne, uzasadnia, że życie może być wspólnym projektem Boga i człowieka.</p>	<p>interpretuje perykopę o spotkaniu jawnogrzesznicy z Jezusem, interpretuje przypowieść o talentach, interpretuje perykopę o Marii i Marcie w kontekście różnych powołań i zadań.</p>	<p>wyjaśnia słowa św. Jana Pawła II „Każdy musi mieć swoje Westerplatte” w kontekście formacji sumienia.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Z nadzieją zmieniać oblicze ziemi	<p>wyjaśnia pojęcia: sekularyzacja, laicyzacja (E.4.2), uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym (C.13.7), wyjaśnia istotę dogmatu o nieomylności papieża, wymienia tytuły najważniejszych encyklik społecznych, omawia nauczanie wybranych papieży na temat problemów społecznych, wyjaśnia pojęcia: masoneria (E.4.2), objaśnia sposoby walki z zagrożeniami globalizacji (C.16.11), prezentuje postaci i zaangażowanie polskich świętych i błogosławionych (E.7.2) – św. Rafał Kalinowski, omawia wysiłki Kościoła w Polsce na rzecz opieki nad biednymi (E.6.4), uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), omawia działalność zakonów i ich rolę (E.5.2) – Michalici, opowiada o roli Kościoła polskiego w nauczaniu podczas zaborów,</p>	<p>opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej (E.4.3), określa wyzwania społeczne w Europie XIX wieku i udzieloną na nie odpowiedź Kościoła (E.4.4), przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas I Soboru Watykańskiego (E.5.1), definiuje pojęcie wojna sprawiedliwa, przeciwstawiając je określeniu wojna przewencyjna (C.14.9), opisuje związek Kościoła z życiem narodu polskiego w okresie niewoli (E.7.1), wyjaśnia rolę Kościoła w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 (ks. Ignacy Skorupka), przedstawia działalność Akcji Katolickiej i Sodalicji Mariańskiej, omawia wysiłki Kościoła na rzecz rozwoju nauki i szkolnictwa oraz wychowania (E.6.4) w czasach zborów, omawia działalność zakonów i ich rolę (E.5.2) – salezjanie w Polsce, opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego, charakteryzuje postawę papieża Piusa XII wobec nazizmu,</p>	<p>charakteryzuje intelektualne podstawy oświecenia, wyjaśnia, że rewolucja francuska zwalczała religię i Kościół, charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5), definiuje pojęcie: sobór, uzasadnia potrzebę mocnego autorytetu papieża, podaje i omawia przykłady represji na Polakach za udział w powstaniach, podaje przykłady działalności społecznej bł. B. Markiewicza oraz Honorata Koźmińskiego, omawia założenia i rolę Komisji Edukacji Narodowej, omawia działalność szkół katolickich okresu międzywojennego, podaje przykłady działalności salezjanów w Polsce, charakteryzuje postawę męczeństwa św. Kolbe, prezentuje, jakie były relacje państwo-Kościół w okresie komunizmu, opowiada o przebiegu i znaczeniu obchodów millenium,</p>	<p>wyjaśnia, że powstanie katolickiej nauki społecznej odpowiedzią Kościoła na współczesne problemy społeczne, wskazuje zagrożenia ze strony masonerii (na podst. encykliki „Humanum genus”), omawia stanowisko papieża Grzegorza XVI wobec powstania listopadowego, omawia działalność księży społeczników na terenie Wielkopolski w XIX w., charakteryzuje działalność duchowieństwa broniącego ludność polską przed wyniszczeniem (kard. Sapiecha i Hlond), wyjaśnia wybrany fragment Aktu oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi, wymienia rodzaje dokumentów Soboru Watykańskiego II, wyjaśnia tytuł konstytucji „Lumen gentium” i omawia jej treść,</p>	<p>podaje główne przesłanie konstytucji „Filius Dei”, podaje przykłady zaangażowania polskiego duchowieństwa w powstaniu styczniowym (ks. Stanisław Brzóska), charakteryzuje działalność Witolda Pileckiego w trosce o wolną Polskę, omawia naturę i posłannictwo Kościoła ukazane w dokumentach soborowych,</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Z nadzieją zmieniać oblicze ziemi	<p>wymienia wybranych kanonizowanych i beatyfikowanych męczenników okresu II wojny światowej,</p> <p>prezentuje postaci i zaangażowanie polskich błogosławionych (E.7.2) – bł. Stefan Kardynał Wyszyński,</p> <p>omawia wysiłki Kościoła na rzecz jedności chrześcijan i wolności religijnej (E.6.4),</p> <p>przytacza najważniejsze fakty z życia i działalności posoborowych papieży i streszcza ich nauczanie (E.5.3) – Jan Paweł II, Benedykt XVI, Franciszek,</p> <p>wymienia najważniejsze wydarzenia podczas pontyfikatów posoborowych papieży,</p> <p>przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7.6),</p> <p>przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7.6),</p> <p>prezentuje postaci polskich błogosławionych (E.7.2) – bł. ks. Jerzy Popiełuszko,</p> <p>podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4).</p>	<p>omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa (C.14.8),</p> <p>przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7.6) – prześladowanie Kościoła polskiego w czasach komunizmu,</p> <p>omawia rolę prymasa S. Wyszyńskiego w zachowaniu polskiego katolicyzmu,</p> <p>podaje datę obrad Soboru Watykańskiego II,</p> <p>przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas II Soboru Watykańskiego (E.5.1),</p> <p>wyjaśnia pojęcie: konkordat (E.4.2) sekularyzacja, laicyzacja.</p>	<p>opowiada o upadku komunizmu w Polsce,</p> <p>wskazuje znaczenie osiągnięć historycznej Solidarności dla Europy Zachodniej.</p>	<p>omawia przesłanie Wielkiego Jubileuszu 2000,</p> <p>opowiada o roli Katechizmu Kościoła katolickiego ogłoszonego w 1992 r.,</p> <p>podaje główne założenia Roku Wiary w 2012 r.,</p> <p>wyjaśnia ideę Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia w 2015 r.</p>	<p>omawia cele i założenia konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską w 1993 r.</p>

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV.Z nadzieją świętować	<p>wyjaśnia, na czym polega niebo, uzasadnia, że święci uczą, jak osiągnąć świętość, podaje formy pomocy cierpiącym w czyśćcu, omawia biblijne zapowiedzi końca świata, omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), wyjaśnia, że Jezus przyszedł na świat jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, podaje propozycje religijnego przeżywania świąt, uzasadnia wartość oczyszczenia z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania, wyjaśnia, dlaczego niedziela nazwana została pierwszym dniem tygodnia, wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), wyjaśnia, na czym polega głoszenie miłosierdzia, uzasadnia, że Jezus objawia się dając ludziom szansę spotkania z Nim i otrzymania Jego miłosierdzia, wymienia najważniejsze uroczystości i święta maryjne (B.10.2) – 3 maja Królowej Polski, wymienia nazwy ludowe świąt maryjnych, uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).</p>	<p>omawia trzy rzeczywistości Kościoła (wędrujący, cierpiący, tryumfujący), uzasadnia, że w Kościele następuje wymiana duchowych darów, wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1) wyjaśnia, że Stary Testament wypełnia się w Nowym, wskazuje i omawia tradycje (wpływy) związane z Bożym Narodzeniem w sztuce i kulturze, uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4.), wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17), omawia treść Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, omawia historię ustanowienia Niedzieli miłosierdzia, wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3), uzasadnia konieczność współpracy z Duchem Świętym w życiu wiarą i świadczenia o niej.</p>	<p>omawia duchowe sposoby świętowania uroczystości Wszystkich Świętych, wymienia tytuły Jezusa występujące w tekście biblijnym i je wyjaśnia, uzasadnia, że głoszenie Jezusa w czasach współczesnych obejmuje nie tylko pogan lecz również tych, którzy pogubili się w swoim życiu, wyjaśnia znaczenie słowa „rekolekcje”, uzasadnia wartość rekolekcji jako czasu rewizji własnego życia, podaje przykłady internetowych rekolekcji jako uzupełnienie (dodatek) obecności na Mszy Świętej rekolekcyjnej, wyjaśnia różnice między wskrzeszeniem a zmartwychwstaniem, charakteryzuje postawę Tomasza oraz postawę Jezusa wobec niego, omawia historię nadania tytułu Matce Bożej Królowej Polski, wyjaśnia znaczenie tradycji majówek w kościołach i przy kapliczkach, opowiada o objawieniach Matki Bożej w Gietrzwałdzie, opowiada o życiu wiarą i dawaniu świadectwa wiary przez Carlo Acutisa, podaje przykłady dawania świadectwa wiary o Jezusie za pomocą nowoczesnych narzędzi przekazu.</p>	<p>krytycznie ocenia komercjalizację uroczystości Wszystkich Świętych i dnia zadusznego oraz wpływy obcych tradycji, interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, interpretuje teksty biblijne o zmartwychwstaniu, łączy fakt, że zmartwychwstały Jezus przyszedł do apostołów z wizerunkiem Jezusa na obrazie „Jezu, ufam Tobie”.</p>	<p>wyjaśnia istotę oczekiwania na przyjście Jezusa na końcu świata (w kontekście Apokalipsy), wyjaśnia znaczenie określanie „koniec świata” dla Żydów w czasach Jezusa oraz współcześnie, wyjaśnia, na czym polega teologia miłosierdzia, omawia rolę sanktuarium w Łagiewnikach w głoszeniu Bożego Miłosierdzia.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Pokonywać trudności ze świętymi	<p>wyjaśnia, na czym polega niebo, uzasadnia, że święci uczą, jak osiągnąć świętość,</p> <p>podaje formy pomocy cierpiącym w czyśćcu,</p> <p>omawia biblijne zapowiedzi końca świata,</p> <p>omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1),</p> <p>wyjaśnia, że Jezus przyszedł na świat jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek,</p> <p>podaje propozycje religijnego przeżywania świąt,</p> <p>uzasadnia wartość oczyszczenia z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego niedziela nazwana została pierwszym dniem tygodnia,</p> <p>wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega głoszenie miłosierdzia,</p> <p>uzasadnia, że Jezus objawia się dając ludziom szansę spotkania z Nim i otrzymania Jego miłosierdzia,</p> <p>wymienia najważniejsze uroczystości i święta maryjne (B.10.2) – 3 maja Królowej Polski,</p> <p>wymienia nazwy ludowe świąt maryjnych,</p> <p>uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).</p>	<p>opowiada o życiu bł. Carlo Acutisa, wyjaśnia, na czym polegała jego droga do świętości,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego Carlo został nazwany apostołem Eucharystii, charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3),</p> <p>omawia, jak i dlaczego powinien wykorzystywać swoje pasje życiowe,</p> <p>wymienia zagrożenia duchowe współczesnych młodych ludzi,</p> <p>wyjaśnia czym jest opętanie i egzorcyzm,</p> <p>uzasadnia, że szatan kusi bardzo podstępnie, ukazując przyjemność jako najwyższą wartość,</p> <p>uzasadnia, że tylko z Bogiem można pokonać szatana,</p> <p>podaje przykłady zagrożenia życia dla społeczności ludzkiej,</p> <p>wyjaśnia znaczenie powiedzenia „memento mori”,</p> <p>wyjaśnia przesłanie suplikacji „Od powietrza, głodu, ognia i wojny...”,</p> <p>omawia, jak należy pomagać chorym,</p> <p>podaje, że chory jest zwolniony z obowiązku uczestniczenia we Mszy Świętej,</p> <p>wyjaśnia wartość życia pustelniczego,</p> <p>omawia działalność św. Jana Chrzyciela,</p>	<p>podaje przykłady, jak Carlo wykorzystywał Internet do mówienia o Bogu,</p> <p>uzasadnia, dlaczego owocem współpracy z łaską Bożą jest rozwijanie swoich uzdolnień,</p> <p>uzasadnia potrzebę wykorzystywania wirtualnej rzeczywistości do głoszenia Ewangelii,</p> <p>podaje przykłady zachowań hedonistycznych lansowanych przez współczesną „kulturę”,</p> <p>opowiada o objawieniach św. Michała Archanioła w Gargano,</p> <p>wyjaśnia, jak może być wojownikiem w życiu duchowym,</p> <p>opowiada o życiu św. Rocha i jego posłudze chorym,</p> <p>uzasadnia, dlaczego od ziemskiego życia jest ważniejsze życie z Bogiem,</p> <p>wyjaśnia, jak pomóc tym, którzy przez lęk i strach stracili sens życia,</p> <p>uzasadnia, że czas pandemii i zagrożenia życia uczy podejmowania właściwych wyborów,</p> <p>wyjaśnia wartość umartwienia, które wypływa z miłości do Boga,</p> <p>omawia życie i drogę do świętości św. Charbela,</p> <p>uzasadnia wartość i potrzebę wewnętrznego i zewnętrznego uzdrowienia,</p> <p>uzasadnia potrzebę „odejścia na pustynię” dla współczesnego człowieka,</p>	<p>krytycznie ocenia komercjalizację uroczystości Wszystkich Świętych i dnia zaduszego oraz wpływy obcych tradycji,</p> <p>interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa,</p> <p>interpretuje teksty biblijne o zmartwychwstaniu,</p> <p>łączy fakt, że zmartwychwstały Jezus przyszedł do apostołów z wizerunkiem Jezusa na obrazie „Jezu, ufam Tobie”.</p>	<p>wyjaśnia istotę oczekiwania na przyjście Jezusa na końcu świata (w kontekście Apokalipsy),</p> <p>wyjaśnia znaczenie określanie „koniec świata” dla Żydów w czasach Jezusa oraz współcześnie,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega teologia miłosierdzia,</p> <p>omawia rolę sanktuarium w Łagiewnikach w głoszeniu Bożego Miłosierdzia.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Pokonywać trudności ze świętymi	<p>wyjaśnia, na czym polega niebo, uzasadnia, że święci uczą, jak osiągnąć świętość,</p> <p>podaje formy pomocy cierpiącym w czyśćcu,</p> <p>omawia biblijne zapowiedzi końca świata,</p> <p>omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1),</p> <p>wyjaśnia, że Jezus przyszedł na świat jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek,</p> <p>podaje propozycje religijnego przeżywania świąt,</p> <p>uzasadnia wartość oczyszczenia z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego niedziela nazwana została pierwszym dniem tygodnia,</p> <p>wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega głoszenie miłosierdzia,</p> <p>uzasadnia, że Jezus objawia się dając ludziom szansę spotkania z Nim i otrzymania Jego miłosierdzia,</p> <p>wymienia najważniejsze uroczystości i święta maryjne (B.10.2) – 3 maja Królowej Polski,</p> <p>wymienia nazwy ludowe świąt maryjnych,</p> <p>uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).</p>	<p>wyjaśnia, dlaczego życie doczesne należy oceniać z punktu widzenia wieczności,</p> <p>omawia wpływ nieuporządkowania duchowego na wszystkie sfery życia człowieka,</p> <p>uzasadnia, że troska o życie duchowe ma wpływ na pozostałe sfery życia,</p> <p>podaje przykłady zagrożeń dla współczesnych kobiet i dzieci ze strony organizacji przestępczych (przemoc fizyczna i duchowa, handel ludźmi, handel organami, surogatki),</p> <p>podaje sposoby zapobiegania przemocy wobec kobiet i dzieci,</p> <p>uzasadnia konieczność podjęcia działań na rzecz ochrony godności człowieka,</p> <p>wymienia sposoby poszanowania godności człowieka (C.14.4).</p>	<p>omawia koleje życia św. Józefiny Bakhity,</p> <p>wyjaśnia na przykładzie jej życia, na czym polega prawdziwe przebaczenie,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego została obrana patronką poszkodowanych przez handel ludźmi,</p> <p>uzasadnia, że Chrystus umacnia w człowieku poczucie własnej godności,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega właściwie rozumiane równouprawnienie.</p>	<p>krytycznie ocenia komercjalizację uroczystości Wszystkich Świętych i dnia zaduszego oraz wpływy obcych tradycji,</p> <p>interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa,</p> <p>interpretuje teksty biblijne o zmartwychwstaniu,</p> <p>łączy fakt, że zmartwychwstały Jezus przyszedł do apostołów z wizerunkiem Jezusa na obrazie „Jezu, ufam Tobie”.</p>	<p>wyjaśnia istotę oczekiwania na przyjście Jezusa na końcu świata (w kontekście Apokalipsy),</p> <p>wyjaśnia znaczenie określanie „koniec świata” dla Żydów w czasach Jezusa oraz współcześnie,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega teologia miłosierdzia,</p> <p>omawia rolę sanktuarium w Łagiewnikach w głoszeniu Bożego Miłosierdzia.</p>

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA 4 TECHNIKUM

- **SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA
KLASA IV TECHNIKUM**

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Z nadzieją troszczyć się o innych	<p>przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej (C.15.5), hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3), wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4), wyjaśnia, czym jest dobro wspólne (E.12.1), wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2), wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4), definiuje zasadę pomocniczości i solidarności (E.12.3), podaje przykłady potrzeb ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, wymienia i wyjaśnia sposoby pomocy potrzebującym w różnych sytuacjach, uzasadnia, dlaczego szacunek należy się każdej osobie ludzkiej, definiuje pojęcia: „miłosierdzie” i „wyobraźnia miłosierdzia” (A.25.1), podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3), wyjaśnia, dlaczego Bóg oczekuje od nas okazywania miłosierdzia innym, wymienia największe problemy współczesnego świata.</p>	<p>wskazuje we współczesnej kulturze zafalszowane wizje szczęścia: materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm (C.1.3), analizuje związki pomiędzy cnotami Boskimi (nadziei) a kardynalnymi (C.6.2), interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5), omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6), charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1), definiuje działalność polityczno-społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2), wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm (E.7.5), interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3), wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2), charakteryzuje postać Maryi Służebnicy Pańskiej jako wzoru modlitwy chrześcijańskiej (D.7.1), wyjaśnia znaczenie tytułów Maryi dotyczących Jej wstawienniczej roli (D.7.2), wyjaśnia dogmat maryjny o Dziewictwie Maryi (A.14.2).</p>	<p>wyjaśnia, że świętość można osiągnąć żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw, uzasadnia, że jako chrześcijanin jest zobowiązany do wspólnej troski o dobro innych, wyjaśnia, dlaczego sprawiedliwie nie znaczy po równo, podaje przykłady łamania podstawowych zasad życia społecznego, uzasadnia, błędność stwierdzenia, że każdy ma prawo do wszystkiego, podaje przykłady realizacji czynów miłosierdzia w swoim środowisku, w które może się włączyć, podaje przykłady osób okazujących miłosierdzie, wyjaśnia, dlaczego wiara w Boga domaga się czynienia dobra wobec potrzebujących, podaje przykłady organizacji charytatywnych działających współcześnie.</p>	<p>wyjaśnia słowa Jana Pawła II na temat cywilizacji miłości i cywilizacji śmierci, interpretuje treść Jezusowego Kazania na górze, wyjaśnia teksty biblijne Mt 22,15-21; Rz 13,1-7, interpretuje tekst biblijny Dz 4,32-35, interpretuje tekst biblijny Dz 2,42-47, interpretuje słowa św. Pawła z 2 Kor 9,6-11, wyjaśnia wybrane wezwania Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.</p>	<p>wymienia i wyjaśnia podstawowe zasady życia społecznego, opowiada o działalności Róży Czackiej na rzecz niewidomych.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Z nadzieją poznawać Kościół	<p>definiuje, czym jest Kościół (A.20.1), poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1),</p> <p>uzasadnia, że Duch Święty pomaga w odkrywaniu prawdy o Kościele i o sobie,</p> <p>wyjaśnia, że Kościół jest po to, by prowadzić ludzi do zbawienia,</p> <p>wylicza i omawia cechy Ludu Bożego: kapłański, prorocki i królewski (A.21.1),</p> <p>wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2),</p> <p>wymienia i omawia zadania świeckich w Kościele,</p> <p>przedstawia najważniejsze fakty z historii i życia swojej diecezji i parafii (E.8.5),</p> <p>podaje przykłady zaangażowania się ludzi świeckich w Kościele,</p> <p>podaje przykłady charyzmatów, które służą wspólnocie Kościoła,</p> <p>wylicza i omawia przykazania kościelne (A.27.1),</p> <p>uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2),</p> <p>podaje przykłady wypełniania poszczególnych przykazań w swoim życiu.</p>	<p>charakteryzuje poszczególne etapy przygotowania i istnienia Kościoła: zapowiedziany, przygotowany, ustanowiony, ukazany i wypełniony (A.20.2),</p> <p>rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2),</p> <p>wyjaśnia, dlaczego ochrzczeni powinni wydawać owoce zjednoczenia z Chrystusem,</p> <p>wyjaśnia symbolikę ciała jako obrazu wspólnoty Kościoła,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega misja kapłańska, prorocka i królewska,</p> <p>wyjaśnia, czym jest sukcesja,</p> <p>wskazuje na związek między charyzmatem i urzędem w Kościele (E.10.2),</p> <p>uzasadnia, dlaczego należy rozwijać swój charyzmat,</p> <p>opowiada historię Maryi i wyjaśnia Jej rolę w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1),</p> <p>omawia dogmat maryjny o Bożym macierzyństwie i Wniebowzięciu NMP (A.14.2),</p> <p>definiuje macierzyńską rolę Maryi wobec Kościoła i każdego wierzącego (A.23.2),</p> <p>uzasadnia potrzebę zachowywania przykazań kościelnych.</p>	<p>uzasadnia, że celem istnienia Kościoła jest prowadzenie ludzi do relacji z Bogiem (zbawienia),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega zjednoczenie i trwanie w Chrystusie,</p> <p>uzasadnia, że każdy ochrzczony ma swoje miejsce w Kościele,</p> <p>podaje przykłady misji ludzi w Kościele na przestrzeni czasów,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego konieczna jest współpraca z Duchem Świętym by zrozumieć pomysł Pana Boga na Kościół,</p> <p>podaje przykłady włączenia się w misję Kościoła,</p> <p>uzasadnia potrzebę hierarchii w Kościele,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega charyzmat,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego charyzmaty służą w Kościele i podlegają Kościołowi,</p> <p>wykazuje, kiedy wypełnianie przykazań kościelnych łączy się z prawdziwą z pobożnością.</p>	<p>interpretuje tekst biblijny Ef 1,4-5.10,</p> <p>interpretuje tekst biblijny J 16,5-15,</p> <p>interpretuje perykopę o Dobrym Pasterzu,</p> <p>interpretuje perykopę o winnym krzewie,</p> <p>interpretuje perykopę o wyborze Piotra na fundament Kościoła,</p> <p>interpretuje obraz Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych.</p>	<p>wyjaśnia, że włączenie do ołtarza Chrystusa jest „kapitałem”, którzy otrzymał na chrzcie, a który należy rozwijać,</p> <p>opowiada o charyzmatach o. Pio i jego postawie wobec zaleceń przełożonych.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Z nadzieją celebrować liturgię	<p>wyjaśnia, kto, jak, kiedy i gdzie celebrować liturgię (B.2.1), zasadnia, że podczas Eucharystii Jezus wyjaśnia nam Pisma i łamie dla nas chleb, wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2), wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2), wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej i omawia jej treść (D.14.1), wyjaśnia, że Modlitwa Pańska jest najdoskonalszą z modlitw i na jej przykładzie wskazuje cechy modlitwy chrześcijańskiej (D.14.2), ukazuje związek Modlitwy Pańskiej z jednością Ludu Bożego (D.14.5), omawia dogmat maryjny: Niepokalane Poczęcie (A.14.2), omawia sposoby obecności Maryi w pobożności ludowej i polskiej tradycji katolickiej (B.10.1).</p>	<p>uzasadnia, że celem liturgii jest oddanie chwały Bogu i uświęcenie człowieka, wymienia obecnie używane w Kościele tradycje liturgiczne (B.2.2), charakteryzuje poszczególne obrządkie (B.2.3), omawia istotę sakramentaliów i wymienia ich cechy charakterystyczne (B.8.1), wyjaśnia, że święci wspomniani w roku liturgicznym zakorzenieni w Chrystusie żyli nadzieją zbawienia, omawia strukturę Modlitwy Pańskiej i jej siedem prośb (D.14.3).</p>	<p>wyjaśnia, że liturgia odbywa się <i>in persona Christi</i>, wymienia lokalne tradycje liturgiczne, wyjaśnia, że celem sakramentaliów jest wzrost w wierze, podaje przykłady sakramentaliów w swojej rodzinie i środowisku, wyjaśnia, na czym polega gradacja wspomnień, świąt i uroczystości, wyjaśnia, że rok liturgiczny przeżywamy w oparciu o życie Jezusa Chrystusa, omawia znaczenie Modlitwy Pańskiej (w pierwszych wspólnotach, w sakramentach wtajemniczenia) (D.14.4), wykazuje, że „Godzinki” i cudowny medalik przypominają o Niepokalanym Poczęciu Maryi i oddają Jej cześć.</p>	<p>interpretuje tekst biblijny (Ap 21,6) oraz tekst z liturgii paschalnej, interpretuje perykopę o uczniach w Emaus, wyjaśnia, wybrane wezwania „Godzinek o Niepokalanym Poczęciu”.</p>	<p>wyjaśnia tekst piątej modlitwy eucharystycznej, wyjaśnia, na czym polega nadzieja chrześcijańska.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Z nadzieją zachowywać przykazania	<p>definiuje pojęcia: miłość, wdzięczność i szacunek w kontekście IV przykazania (C.13.1), wymienia obowiązki rodziców względem dzieci i dzieci względem rodziców, a także rodziny wobec społeczeństwa, uzasadnia konieczność szacunku wobec rodziców i opiekunów, wymienia wykroczenia przeciwko V przykazaniu (C.14.10), wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6), opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie (C.15.8), wyjaśnia, jak troszczyć się o czystość w miłości (C.15.9), podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.10), wymienia rodzaje własności (C.16.4), wymienia czyny, które są kradzieżą: materialną i intelektualną (C.16.12), podaje definicje prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5).</p>	<p>uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1), wymienia i omawia wykroczenia przeciwko V przykazaniu: zabójstwo zamierzone, aborcja, eutanazja, samobójstwo (C.14.10), przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła na temat <i>in vitro</i> (C.14.5), opisuje grzechy przeciw VI i IX przykazaniu: nierząd, prostytutka, gwałt, pornografia erotomania) (C.15.12), przedstawia reguły postępowania wobec cudzej własności – także intelektualnej (C.16.5), wyjaśnia, na czym polega sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16.6), streszcza naukę Jezusa na temat przysięgania (C.17.2).</p>	<p>podaje przykłady zaangażowania w obronę życia (C.14.7), uzasadnia, że czystość jest darem prowadzącym do Boga, omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich (C.16.3), rozróżnia interpretację VIII przykazania w Starym Testamencie od interpretacji w Nowym Testamencie (C.17.3), ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania (C.17.8).</p>	<p>uzasadnia istotę obowiązku troszczenia się o ojczyznę.</p>	<p>ukazuje wypełnianie obowiązków względem rodziny i ojczyzny w perspektywie królestwa Bożego.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Świątować ze świętymi	<p>uzasadnia wartość troski o czystość, podaje przykłady, jak można przyjąć nowonarodzonego Jezusa,</p> <p>podaje, dla kogo św. Józef jest patronem (Kościoła, ojców, małżonków, sierot),</p> <p>uzasadnia, dlaczego należy podjąć Boże wybranie dla Jego zadań,</p> <p>podaje przykłady działalności na rzecz chorych podejmowanych przez organizacje kościelne,</p> <p>wyjaśnia, czym jest hospicjum i jaka jest jego idea,</p> <p>podaje, kiedy i jak obchodzony jest w Kościele dzień chorych,</p> <p>opowiada o męce Jezusa Chrystusa dla zbawienia ludzi,</p> <p>uzasadnia, że czas Wielkiego Postu pomaga w nawróceniu,</p> <p>wymienia propozycje Kościoła, które są pomocą w powrocie do Boga (rachunek sumienia, spowiedź, modlitwa, jałmużna...),</p> <p>uzasadnia, dlaczego należy szukać zrozumienia sensu wiary,</p> <p>podaje opis spotkania Jezusa z apostołami, jako dowód Jego zmartwychwstania.</p>	<p>podaje, kto może zostać ogłoszony świętym męczennikiem,</p> <p>wyjaśnia, wartość więzi między na żyjącymi na ziemi a świętymi w niebie,</p> <p>wyjaśnia, jak żyć w świadomości bliskości Boga,</p> <p>omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1),</p> <p>wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1),</p> <p>wymienia sytuacje ukazujące się Zmartwychwstałego (A17.2)</p> <p>opowiada o wątpliwościach w wierze św. Tomasza Apostoła.</p>	<p>wyjaśnia istotę śmierci męczeńskiej,</p> <p>omawia teksty biblijne mówiące o św. Józefie,</p> <p>uzasadnia, że decyzja Józefa przyjęcia Jezusa i Maryi dokonała się w duchowej wolności,</p> <p>wymienia cechy dobrego ojca,</p> <p>podaje przykłady jego posługi chorym,</p> <p>wyjaśnia zasady działalności wolontariatu,</p> <p>opowiada o życiu św. Ojca Pio,</p> <p>wyjaśnia, czym są stygmaty,</p> <p>podaje przykłady działań charytatywnych podjętych przez św. Ojciec Pio,</p> <p>omawia teksty biblijne mówiące o postawie św. Tomasza Apostoła wobec Jezusa.</p>	<p>opowiada o życiu i męczeńskiej śmierci bł. Karoliny Kózkówny,</p> <p>uzasadnia wartość śmierci męczeńskiej w obronie swojej czystości,</p> <p>opowiada o życiu św. Kamila de Lelis,</p> <p>omawia charyzmat kamilianów (czwarty ślub: posługa chorym nawet z narażeniem życia),</p> <p>uzasadnia, że szukanie zrozumienia niepewności w wierze mogą prowadzić do wiary dojrzałej.</p>	<p>wyjaśnia, dlaczego została wybrana patronką Ruchu Czystych Serc,</p> <p>wyjaśnia konieczność odpowiedzialności w postawie ojcostwa,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego św. Ojciec Pio został wybrany na patrona spowiedników.</p>

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY III SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA
według podręcznika „Jestem chrześcijaninem. Kocham Boga i ludzi” nr KI-53-01/18-KI-25/22
zgodnego z programem nauczania „Ku dorosłości” nr AZ-5-01/18

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmioty	wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu

2. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
3. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi i ustne	wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język prawidłowe używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się rzeczowo	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

<p>I. Dać odpowiedź (odpowiedzialność)</p>	<p>wskazuje na granice wolności indywidualnej. podaje przykłady uzależnień, rozróżnia prawo naturalne i objawione, uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3), przedstawia pojęcie sumienia zgodnie z KKK (C.5.1), definiuje pojęcie grzechu (C.7.1), różnicuje grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1), wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu,</p>	<p>wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), definiuje pojęcia uzależnienia i współuzależnienia, określa, czym jest prawo moralne (A.26.1), uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1), wskazuje tekst biblijny mówiący o grzechu przeciwko Duchowi Świętemu,</p>	<p>uzasadnia konieczność ukierunkowania na prawdę i dobro w dążeniu do wolności, definiuje/charakteryzuje łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1), wymienia rodzaje sumienia (C.5.2), wyjaśnia działanie dobrze ukształtowanego sumienia. wyjaśnia destrukcyjne działanie grzechu.</p>	<p>nazywa etapy w procesie uzależnienia, rozpoznaje sytuacje zagrażające wolności w swoim środowisku. charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2), wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4). uzasadnia, że grzech narusza/osłabia/niszczy relacje miłości,</p>	
<p>II. „Nikt nie jest samotną wyspą”</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega społeczna natura człowieka, charakteryzuje nauczanie Kościoła dotyczące natury i powołania kobiety, wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4), podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3). wyjaśnia, czym jest dobro wspólne (E.12.1), uzasadnia konieczność dbania o środowisko naturalne, wymienia zasady życia społecznego, omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6). interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3),</p>	<p>podaje przykłady kobiet, które miały istotny wpływ na losy Kościoła, krytycznie ocenia styl życia promujący „walkę płci”. wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (w kontekście dobra wspólnego) (E.7.4), omawia działania ekologiczne w swoim środowisku. wymienia pożądane cechy ludzi sprawujących władzę,</p>	<p>omawia wpływ społecznej natury człowieka na życie jednostki i społeczeństwa, wskazuje teksty biblijne dowartościowujące kobietę na tle ówczesnych relacji społecznych, wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm (E.7.5), definiuje działalność polityczno-społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2), wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4). charakteryzuje władzę jako służbę na rzecz społeczeństwa, wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2),</p>	<p>analizuje związki pomiędzy cnotami boskimi i kardynalnymi (C.6.2). wyjaśnia, na czym polega „chrześcijański feminizm”, uzasadnia, że miłość mężczyzny i kobiety wymaga uznania wzajemnej komplementarności, potrzebowania siebie nawzajem, charakteryzuje przesłanie encykliki Franciszka <i>Laudato si'</i>, charakteryzuje zasadę dobra wspólnego, solidarności i pomocniczości oraz personalizmu, ocenia rzeczywistość pod kątem respektowania zasad życia społecznego. wskazuje teksty biblijne dotyczące władzy,</p>	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Żyję, aby kochać	<p>podaje treść przykazania miłości, wskazuje na miłość jako źródło szczęścia,</p> <p>definiuje i opisuje uczucia ludzkie (C.4.1),</p> <p>określa, czym jest praca, definiuje pojęcie kultury, uzasadnia potrzebę prawdy w relacjach międzyludzkich i przekazuje medialnym,</p> <p>dowodzi konieczności związku modlitwy z czynami i czynów z modlitwą (D.12.2).</p> <p>wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia (F.1.1),</p>	<p>wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej (C.4.2).</p> <p>wyjaśnia sens pracy ludzkiej (C.16.7),</p> <p>omawia wpływ kultury na rozwój człowieka,</p> <p>prezentuje istotę wspólnoty ekumenicznej z Taizé,</p> <p>uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3),</p>	<p>charakteryzuje dojrzałą miłość samego siebie,</p> <p>rozpoznaje i nazywa doświadczane i obserwowane u innych stany emocjonalne,</p> <p>omawia wpływ bezrobocia na życie człowieka.</p> <p>ocenia przykładowe wytwory kultury adresowane do młodzieży,</p> <p>wymienia techniki manipulacji,</p> <p>wskazuje elementy dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego w działalności wspólnoty z Taizé,</p> <p>uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4),</p>	<p>uzasadnia związek dążenia do szczęścia z prawdą i posłuszeństwem Bogu (C.1.2).</p> <p>omawia i ocenia różne sposoby pozyskiwania dóbr (C.16.8),</p> <p>wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury (F.2.4).</p> <p>rozpoznaje manipulację obecną w przekazach medialnym.</p> <p>wyjaśnia rolę Ducha Świętego podczas głoszenia słowa Bożego.</p>	
IV. Miłość niejedno ma imię	<p>podaje przykłady grup społecznych, wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4),</p> <p>definiuje powołanie (C.9.1), wymienia sakramenty w służbie wspólnoty,</p> <p>wymienia rodzaje zakonów,</p>	<p>uzasadnia religijną wartość miłości do Ojczyzny.</p> <p>wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania (C.9.2),</p> <p>podaje przykłady ról społecznych uwarunkowanych płciowo (C.15.6).</p> <p>charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3),</p> <p>uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4).</p>	<p>uzasadnia potrzebę przynależności do grup społecznych dla realizacji wspólnotowego powołania osoby ludzkiej,</p> <p>charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina w życiu społecznym (E.11.1).</p> <p>uzasadnia, że święcenia i małżeństwo są sakramentami w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2),</p> <p>charakteryzuje śluby zakonne,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega konsekracja dziewic i wdów,</p> <p>wyjaśnia, na czym polega powszechne przeznaczenie dóbr,</p>	<p>omawia obecność wątków religijnych w kulturze narodu polskiego (literatura, muzyka, pieśni, sztuka, malarstwo) i rolę religii w kształtowaniu patriotyzmu i postaw społecznych (E.7.3),</p> <p>omawia działalność zakonów i ich rolę w dziejach Kościoła (E.5.2).</p> <p>uzasadnia sens konsekracji dziewic i wdów.</p> <p>podaje przykłady działań niwelujących nierówności społeczne,</p>	

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. „A bliźniego swego jak siebie samego”	<p>charakteryzuje sposoby okazywania miłości rodzicom, uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1), omawia zabójstwo zamierzone jako wykroczenie przeciwko V przykazaniu (C.14.10). omawia problem autoagresji (samookaleczenie i samobójstwo) jako wykroczenia przeciwko V przykazaniu (C.14.10), podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.10), podaje naukę Kościoła na temat homoseksualizmu, wymienia czyny, które są kradzieżą (materialną i intelektualną) (C.16.12). podaje definicje prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1),</p>	<p>definiuje pojęcia: miłość, wdzięczność i szacunek w kontekście IV przykazania (C13.1), wymienia i omawia wykroczenia przeciwko V przykazaniu (aborcja, eutanazja) (C.14.10). podaje przykłady zaangażowania w obronę życia (C.14.7), opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie (C.15.8), wskazuje teksty biblijne mówiące o homoseksualizmie, wymienia rodzaje własności (C.16.4),</p>	<p>wymienia osoby, którym należy jest społeczny szacunek, interpretuje teksty biblijne: Mt 5,21-26 i Mk 7,21, wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6), wymienia instytucje i formy pomocy dla osób przeżywających problemy życiowe. opisuje grzechy przeciw VI i IX przykazaniu (nierząd, prostytutka, gwałt, pornografia, erotomania) (C.15.12). rozdziela skłonność i akt homoseksualny, przedstawia reguły postępowania wobec cudzej własności (także intelektualnej) (C.16.5), przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5).</p>	<p>odróżnia wyrażanie wdzięczności od łapówkarstwa. przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła na temat in vitro (C.14.5), omawia zasady Ruchu Czystych Serc, uzasadnia, dlaczego czyn homoseksualny jest grzechem, wyjaśnia, na czym polega sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16.6), streszcza naukę Jezusa na temat przysięgania (C.17.2),</p>	
VI. W miłości ku szczęśliwej rodzinie	<p>definiuje pojęcia: wierność, czysta miłość (C.15.2). wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców (C.15.11), wymienia obowiązki rodziców wobec dzieci (C.13.3, E.13.1). wymienia cechy dojrzałego mężczyzny, definiuje pojęcia: miłości, wdzięczności i szacunku w kontekście IV przykazania (C.13.1), omawia sposoby postępowania w sytuacji naruszenia strefy intymnej, omawia prawidłowe sposoby przeżywania niedzieli (C.12.4).</p>	<p>definiuje pojęcie odpowiedzialnego rodzicielstwa, wymienia naturalne metody planowania rodziny, podaje przykłady męskich wzorców osobowych, wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców, wiążąc je z czcią, jaka należy się samemu Bogu (C.13.3, E.13.1), definiuje pojęcia: wstyd, wstydlivość (C.15.2) oraz przestrzeń osobista, strefa intymna, molestowanie seksualne,</p>	<p>opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1), omawia naturalne metody planowania rodziny, charakteryzuje zgodnie z nauką Kościoła rolę mężczyzny w małżeństwie i rodzinie. wyjaśnia, na czym polega i kiedy obowiązuje posłuszeństwo wobec rodziców. ma świadomość, że molestowanie seksualne jest przestępstwem. wymienia elementy liturgii Kościoła domowego (B.4.3),</p>	<p>analizuje zadania rodziny w Bożym planie stworzenia (C.13.2), uzasadnia wartość stosowania metod naturalnych. wymienia formy pomocy dla osób, które doświadczyły molestowania seksualnego, uzasadnia potrzebę sprawowania liturgii Kościoła domowego (B.4.3),</p>	

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. „Śpiewajcie Panu pieśń nową” (Ps 96,1)	wymienia najważniejsze uroczystości i święta maryjne (B.10.2), podaje daty Światowego Dnia Ubogich oraz Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem, wymienia patronów Europy, definiuje pojęcia: wolontariusza, wolontariatu, uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4). omawia wydarzenia związane z Bożym narodzeniem i ich kontekst (A.15.1). podaje przykłady cudów Jezusa, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1). definiuje pojęcia: stygmatów, stygmatyków,	podaje przykłady inicjatyw związanych z modlitwą różańcową (Żywy Różaniec, Jasnogórska Rodzina Różańcowa, Różaniec do Granic). podaje daty obchodów ku czci świętych patronów Europy (B.11.2), wymienia cechy wolontariusza, wymienia kilku znanych stygmatyków, ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej: hymn <i>Bogurodzica</i> , obrona Jasnej Góry, ogłoszenie Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza, odsiecz wiedeńska (E.6.3).	docenia wartość pobożności ludowej (B.8.c), wymienia organizacje zajmujące się walką z głodem na świecie, charakteryzuje problemy uchodźców. uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1). wymienia rodzaje i formy wolontariatu, uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), analizuje wybrane perykopy biblijne mówiące o cudach, wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1). wskazuje duchowe owoce życia stygmatyków,	wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogami przekazu tradycji (B.8.3), uzasadnia rolę patronów w budowaniu podstaw kultury europejskiej, wyjaśnia chrześcijańską motywację zaangażowania w wolontariat, opowiada o współczesnych cudach potwierdzonych przez Kościół. wyjaśnia dar stygmatów jako zaproszenie do udziału w zbawczej męce Chrystusa, charakteryzuje szczególną więź świętych stygmatyków z Chrystusem.	

**System oceniania z religii
dla klasy 5 technikum
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją miłością”
zgodnego z programem nauczania nr AZ-4-01/18.**

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
 b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
 b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
 b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
 c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
 b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
 c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
 b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
 c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania 	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość tekstu, melodii 	<ul style="list-style-type: none"> dobra znajomość tekstu, melodii 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt dokładna znajomość tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> fragmentaryczna znajomość tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	<ul style="list-style-type: none"> wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp. 	<ul style="list-style-type: none"> starannie prowadzony wszystkie zadania 	<ul style="list-style-type: none"> zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> brak podręcznika
3. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> powiązane z tematem niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> widać próby wykonania pracy na temat 	<ul style="list-style-type: none"> praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości zawarte w podręczniku 	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób 	<ul style="list-style-type: none"> wyuczone na pamięć wiadomości 	<ul style="list-style-type: none"> wybiórcza znajomość 	<ul style="list-style-type: none"> słabe wiązanie faktów i wiadomości 	<ul style="list-style-type: none"> brak odpowiedzi lub

	<ul style="list-style-type: none"> wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć 	<p>wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem</p> <ul style="list-style-type: none"> odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela 	<p>poznanych treści i pojęć</p> <ul style="list-style-type: none"> odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych 	<p>odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych</p>
5. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie 	<ul style="list-style-type: none"> stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

**SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA
SEMESTR I**

OCENA					
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

I. Kochać, by szczęśliwie żyć

<ul style="list-style-type: none">• podaje prawdę, że Bóg ma plan na życie człowieka,• uzasadnia związek dążenia do szczęścia z prawdą i posłuszeństwem Bogu (C.1.2),• definiuje pojęcie: miłość (C.13.1),• wyjaśnia, w czym przejawia się miłość Boga do człowieka,• wyjaśnia, dlaczego do poczucia bezpieczeństwa konieczne jest stawianie sobie granic i życie według norm,• wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka (A.1.2),• wymienia problemy współczesnej młodzieży: presja rówieśnicza, depresja, prześladowanie za pomocą mediów społecznościowych, seksualizacja życia,• charakteryzuje, na czym polega bycie chrześcijaninem,• definiuje i opisuje uczucia ludzkie (C.4.1),• wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej (C.4.2).• wyjaśnia sens pracy ludzkiej (C.16.7),• omawia i ocenia różne sposoby pozyskiwania dóbr (C.16.8),• wyjaśnia zagrożenia płynące z pracoholizmu,• uzasadnia wartość pracy ze względu na bliźnich, zwłaszcza na swoją rodzinę,• charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina w życiu społecznym (E.11.1),	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, że człowiek może być w pełni szczęśliwy, gdy realizuje pomysł Boga na swoje życie,• wyjaśnia, dlaczego ludzie (nie zawsze) pragną relacji trwalszych niż emocje,• uzasadnia, że poczucie bycia kochanym daje poczucie wewnętrznej siły, by iść dalej w życiu,• charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka (A.1.3),• wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia: materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm (C.1.3),• hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3) – miłość,• podaje, kiedy praca prowadzi do szczęścia, wzmacnia poczucie własnej wartości i jest szansą samorealizacji,• wyjaśnia, dlaczego bezczynność degraduje umysł i ciało człowieka,• omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich (C.16.3),	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, dlaczego człowiek nie jest w pełni szczęśliwy, szukając szczęścia poza Bogiem,• uzasadnia, że człowiek potrzebuje miłości do właściwego rozwoju duchowego i emocjonalnego,• podaje sposoby wyrażania miłości w relacji z bliskimi,• uzasadnia, że człowiek otrzymał powołanie do życia wiecznego z Bogiem,• uzasadnia, że miłość jest decyzją woli,• charakteryzuje trudności w okazywaniu uczuć lub w ich przyjęciu,• uzasadnia, że praca jest darem Bożym,• krytycznie ocenia postawę wykorzystywania pracy innych,• podaje przykłady pomagania opisane w Piśmie Świętym i działalności charytatywnej w początkach istnienia Kościoła,	<ul style="list-style-type: none">• interpretuje fragment Ps 1,• charakteryzuje możliwości odpowiedzi człowieka na miłość Boga i ludzi,• wykazuje różnice między chrześcijańską a proponowaną współcześnie wizją człowieka,• charakteryzuje pracę jako konieczny element rozwoju człowieka (intelektualny, duchowy...),• uzasadnia, że praca jest podstawowym dobrem społeczeństwa i musi się kierować zasadami etyki,• wyjaśnia sens zasady „bardziej być niż więcej mieć”,	<ul style="list-style-type: none">• krytycznie ocenia obraz „miłości” kreowanej przez media,• uzasadnia potrzebę budowania relacji osobowych w pokonywaniu osobistych problemów (osoby zaufania, grupa wsparcia; więź z Bogiem),• scharakteryzuje najważniejsze przesłania encykliki <i>Laborem exercens</i>.
--	--	--	---	---

D z i a l	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	c e l u j ą c a
I. Kochać, by szczęśliwie żyć	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje potrzebę podejmowania pracy ze względu na społeczeństwo, do którego należy. wyjaśnia, na czym polega bezinteresowność, podaje motywy działalności charytatywnej, wymienia potrzeby współczesnego człowieka występujące w jego środowisku, rozdzieli prawdziwe autorytety od osób kreujących sztucznie swój wizerunek, wyjaśnia, że wzorem dla chrześcijanina jest Chrystus. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega chrześcijański wymiar wolontariatu, odróżnia działalność charytatywną ze względu na Boga od filantropii, podaje przykłady akcji społecznych zwalczających ubóstwo i głód (C.16.9). wymienia cechy, którymi powinien się odznaczać godny naśladowania wzór osobowy. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, dlaczego wolontariusz więcej „otrzymuje” niż daje potrzebującym, wskazuje problemy najbliższego środowiska i sposoby ich rozwiązania, uzasadnia, że właściwa ocena autorytetów wymaga wiedzy i mądrości, uzasadnia, że Kościół Chrystusa jest autorytetem w dziedzinie duchowości. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że wzorowanie się na autorytetach pomaga w rozwoju osobowym, wyjaśnia, że postrzeganie autorytetów zmienia się od dzieciństwa do okresu dorosłości. 	

	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardz o dobra	ce lu ją ca

<p style="text-align: center;">II. Kochać, by służyć</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: człowiek, dusza, duch, • wyjaśnia, że miłość człowieka jest odpowiedzią na miłość Boga, • wyjaśnia, na czym polega odkupieńczy plan Boga, • definiuje powołanie (C.9.1), • wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania (C.9.2), • wymienia i charakteryzuje powołanie do pełnienia funkcji społecznych. • uzasadnia, że małżeństwo jest sakramentem w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2), • podaje, co jest celem małżeństwa, • uzasadnia, że sakramentu małżeństwa udzielają sobie nawzajem narzeczeni, • podaje, kto i w jaki sposób sprawuje sakrament święceń, 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4), • wyjaśnia, na czym polega jedność duszy i ciała w człowieku, • wyjaśnia, że realizacja własnego powołania powinna opierać się na przykazaniu miłości Jezusa, • charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3), • interpretuje teksty i czynności obecne w liturgii sakramentu małżeństwa (B.7.3), • charakteryzuje małżeństwo w perspektywie królestwa Bożego, • definiuje pojęcia: „rozwód”, „separacja”, „orzeczenie o nieważności małżeństwa”, • wyjaśnia różnicę między rozwodem cywilnym a orzeczeniem o nieważności małżeństwa, 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że miłość powinna być znakiem rozpoznawczym chrześcijan, • uzasadnia, że każdy ma rolę do spełnienia we wspólnocie, w której żyje, niezależnie od tego, kim jest, • uzasadnia wartość „węzła małżeńskiego”, • wymienia drogi prowadzące do pełnej miłości małżeńskiej, • wymienia i charakteryzuje postawy i zachowania zagrażające miłości małżeńskiej, • wymienia i charakteryzuje warunki i przeszkody do zawarcia małżeństwa, 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne o stworzeniu człowieka, • krytycznie ocenia błędne koncepcje miłości małżeńskiej, • interpretuje tekst biblijny o nierozzerwalności małżeństwa (Mt 19,3-9), • interpretuje tekst biblijny o powołaniu Szymona Piotra, 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia przymioty świadczące o duchowości człowieka oraz czynniki, które na nią wpływają.
---	---	---	---	---	--

D z i a ł	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	c e l u j ą c a
II. Kochać, by służyć	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje różne rodzaje życia osób konsekrowanych, • wymienia charyzmaty i wyjaśnia ich specyfikę (E.10.1), • podaje przykłady współczesnej działalności misyjnej Kościoła, • uzasadnia konieczność troski chrześcijanina o misje <i>ad gentes</i>, • uzasadnia, że modlitwa jest darem Boga, • podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy (D.9.1) św. Augustyn. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że święcenia to sakrament w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2), • charakteryzuje teologię sakramentu święceń (B.7.1), • omawia działalność zakonów i ich rolę w dziejach Kościoła (E.5.2). • uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4), • opowiada o działalności misyjnej Heleny Kmieć, • dowodzi konieczności związku modlitwy z czynami i czynów z modlitwą (D.12.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie celibatu, • wymienia rady ewangeliczne jako propozycje dla życia Ewangelią, • charakteryzuje przykłady działalności misyjnej świeckich, • określa obszary geograficzne pracy misyjnej polskich misjonarzy, • wyjaśnia, dlaczego ufna modlitwa uczy, jak naśladować miłość Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia istotę życia konsekrowanego, • charakteryzuje możliwości prowadzenia działalności misyjnej za pomocą Internetu, • wyjaśnia, że modlitwa przemienia wnętrze człowieka (daje wrażliwość). 	

OCENA						
		dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Kochać, by zmieniać świat	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „kultura” i wymienia czynniki, które ją tworzą, • wyjaśnia, że człowiek jest twórcą i odbiorcą kultury, • podaje przykłady, jak zachować chrześcijaństwo w świetle zmieniających się zjawisk kulturowych, • definiuje pojęcia: ojczyzna, region, mała ojczyzna, • wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4), • definiuje pojęcia: Unia Europejska, Konstytucja Europejska, konkordat, • wskazuje wartości płynące z zachowania wiary chrześcijańskiej, • wyjaśnia, dlaczego życie w prawdzie jest realizacją przykazania miłości, • wymienia warunki ujawniania prawdy i zachowania tajemnicy, • przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5), • definiuje, czym są uzależnienia i wymienia ich przyczyny, • uzasadnia, że człowiek powinien rozumnie korzystać z tego, co posiada, • definiuje pojęcie „prawa człowieka”, • wymienia niebezpieczeństwa postępu cywilizacyjnego, • uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10). • wyjaśnia, że świadectwo jest podstawowym sposobem głoszenia Ewangelii (F.1.2), 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury (F.2.4), • wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm (E.7.5), • omawia obecność wątków religijnych w kulturze narodu polskiego (literatura, muzyka, pieśni, sztuka) i rolę religii w kształtowaniu patriotyzmu i postaw społecznych (E.7.3), • wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie kosmopolityzm (E.7.5). • charakteryzuje wpływ dziedzictwa chrześcijańskiego na obraz Europy, • uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby (C.2.3), • uzasadnia, dlaczego należy zachowywać umiar we wszystkich dziedzinach życia, • podaje, kto i w jaki sposób może pomóc uzależnionym. • omawia podstawowe prawa człowieka, • wyjaśnia znaczenie praw człowieka dla rozwoju indywidualnego i społecznego, • objaśnia sposoby walki z zagrożeniami globalizacji (C.16.11). • wyjaśnia, na czym polega zrównoważony rozwój, • uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), • uzasadnia potrzebę zaangażowania chrześcijanina w dzieło misyjne (F.1.4), 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia rolę kultury w rozwoju indywidualnym i społecznym, • wymienia obowiązki, które wynikają z odpowiedzialności za Ojczyznę (płacenie podatków, troska o rozwój kultury, suwerenność państwa), • uzasadnia, że Europa powinna być ojczyzną ojczyzn i wspólnotą ducha, • prezentuje genezę powstania flagi Unii Europejskiej, • podaje, czym jest wojna informacyjna, • wyjaśnia, na czym polega manipulacja prawdą w mediach, • uzasadnia zło hejtu i podaje, jakie niesie ze sobą konsekwencje, • wyjaśnia znaczenie braku akceptacji siebie w drodze do uzależnienia, • uzasadnia, że ryzykowne zachowania niosą ze sobą nieodwracalne konsekwencje, • wymienia kategorie (rodzaje) praw, • wskazuje na zagrożenia płynące z postawienia ekonomii nad dobrem osoby. • wyjaśnia, czym różni się troska o dobro wiary od fanatyzmu religijnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje rolę chrześcijaństwa w rozwoju kultury, • charakteryzuje znaczenie ojczyzny w życiu chrześcijanina, • charakteryzuje chrześcijańskie korzenie Europy i wymienia jej patronów, • argumentuje potrzebę prawnych uregulowań sytuacji Kościoła w Unii, • wskazuje rolę wiary w Boga w dążeniu do wolności od uzależnień. • wskazuje plusy i minusy globalizacji. • wyjaśnia, na czym polega grzech ekologiczny w oparciu o encyklikę „Laudato si”. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje rozwój kultury od starożytności do kultury współczesnej, • wymienia zagrożenia płynące z odrzucenia wartości chrześcijańskich, • wykazuje związek między prawami człowieka a rozwojem jednostkowym i społecznym, • omawia nauczanie Kościoła na temat o ruchów ekologicznych. 	

SEMESTR II

	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kochać, by troszczyć się o życie	<ul style="list-style-type: none"> • omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i kobietą (A.11.3), • podaje przykłady ról społecznych uwarunkowanych płciowo (C.15.6), • wskazuje związek między seksualnością a godnością ludzką (C.15.4), • podaje, że zaburzenia osobowościowe prowadzą do osobistej traumy. • wyjaśnia, że życie ludzkie jest święte (C.14.2), • uzasadnia potrzebę głoszenia wartości życia (C.14.3), • wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka: zdrowie (C.14.4), • przedstawia naukę Kościoła na temat <i>in vitro</i> (C.14.5), • wymienia zagrożenia płynące z antykoncepcji i aborcji (C.14.10), • wymienia powody, dla których kobiety decydują się na aborcję, • wymienia indywidualne i społeczne konsekwencje aborcji, • charakteryzuje eutanazję jako wykroczenie przeciwko piątemu przykazaniu (C.14.10), • wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), • wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej (C.15.5), • charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina w życiu społecznym (E.11.1), • opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i>, odnosząc je do niewłaściwie definiowanej relacji natura kultura (C.15.13), • uzasadnia naukę Kościoła na temat <i>in vitro</i> (C.14.5), • wymienia naukowe i religijne argumenty za poszanowaniem życia, • wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka: badania naukowe, integralność cielesna (C.14.4), • charakteryzuje stanowisko Kościoła wobec manipulacji biomedycznych. • prezentuje naukę Kościoła dotyczącą życia wiecznego (A.24.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia argumenty przemawiające za celowością stworzenia mężczyzny i kobiety, • uzasadnia, że płciowość wywiera wpływ na wszystkie sfery życia osoby ludzkiej, na jedność ciała i duszy. • uzasadnia, że płciowość jest Bożym darem, • charakteryzuje indywidualne i społeczne konsekwencje patologii płciowości, • wyjaśnia, na czym polega naprotechnologia, • opisuje, na czym polega naturalny rytm płodności, • wymienia owoce stosowania naturalnych metod w małżeństwie, • wymienia środki antykoncepcyjne i wczesnoporonne i charakteryzuje ich działanie, • charakteryzuje zagrożenia wynikające z rozwoju nowoczesnej nauki, • wyjaśnia nauczanie Kościoła wobec kremacji ciał, • opowiada o męczeństwie rodziny Ulmów z Markowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że ideologia <i>gender</i> podważa zamysł Boga wobec ludzkiej płciowości, • uzasadnia, że naprotechnologia uwzględnia naturę człowieka i Boży plan, • uzasadnia, dlaczego aborcja narusza prawa i godność człowieka, • omawia nauczanie Kościoła na temat uporczywej terapii. • omawia nauczanie Kościoła na temat transplantologii. 	<ul style="list-style-type: none"> • poddaje krytyce poglądy podważające chrześcijańską wizję płciowości, • wyjaśnia, na czym polega duchowa adopcja dziecka poczętego, • uzasadnia rolę etyki w ingerencji współczesnej medycyny w życie człowieka.

	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

<p style="text-align: center;">V. Kochać, by żyć w rodzinie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: wierność, czysta miłość, wstyd, wstydlivość (C.15.2), • opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem (C.15.8), • podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.10), • opisuje, na czym polega czystość i jej wartość w małżeństwie (C.15.8), • wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców (C.15.11), • wymienia wykroczenia przeciw godności małżeńskiej (cudzołóstwo, rozwód, kazirodztwo, wolny związek, poligamia), • wymienia obowiązki rodziców wobec dzieci (C.13.3, E.13.1), • omawia znaczenie modlitwy w rodzinie (E.13.2), • definiuje pojęcia: miłość, wdzięczność i szacunek w kontekście czwartego przykazania (C.13.1), • wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców, wiążąc je z czcią, jaka należy się samemu Bogu (C.13.3, E.13.1), • wymienia i charakteryzuje zagrożenia dla współczesnej rodziny, • uzasadnia, że rodzina jest jedną z najważniejszych wartości w życiu człowieka. • wymienia elementy liturgii Kościoła domowego i uzasadnia potrzebę jej sprawowania (B.4.3), • wymienia cechy miłość w aspekcie chrześcijańskim, • podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3), • omawia prawidłowe sposoby przeżywania niedzieli (C.12.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, jak troszczyć się o czystość w miłości (C.15.9), • opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1), • charakteryzuje wykroczenia przeciw godności małżeńskiej, • charakteryzuje obowiązki ojca oraz obowiązki matki, • analizuje zadania rodziny w Bożym planie stworzenia (C.13.2), • omawia Kartę Praw Polskich Rodzin, • wymienia najważniejsze prawa rodziny, • definiuje pojęcia „liturgia”, „rytuał rodzinny”, • omawia znaczenie modlitwy w rodzinie jako Kościele domowym (E.13.2), • uzasadnia wyjątkowy charakter niedzieli dla chrześcijan (C.12.3), • wyjaśnia wartość Mszy Świętych zamawianych z okazji uroczystości rodzinnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia rolę narzeczeństwa, • wykazuje wpływ wartości (miłość, wierność, odpowiedzialność i nierozzerwalność) na trwałość małżeństw, • uzasadnia wartość podejmowania świadomej decyzji o poczęciu dziecka, • wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialne rodzicielstwo, • wyjaśnia, kiedy dziecko nie jest zobowiązane być posłusznym rodzicom, • uzasadnia obowiązek pomocy rodzicom w trudnych sytuacjach i podeszłym wieku, • uzasadnia potrzebę powstania Karty Praw Rodziny i omawia genezę jej powstania, • omawia cele Dnia Praw Rodziny obchodzonego w Polsce, • wyjaśnia, dlaczego w Polsce obchodzimy Dzień Praw Rodziny 22 października, • podaje przykłady liturgii domowej w rodzinach w sytuacji, gdy udział w liturgii w kościele jest utrudniony (np. podczas pandemii), • wymienia ważniejsze z wydarzeń i uroczystości świętowanych w domu rodzinnym, • podaje religijne sposoby ich przeżywania. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość podejmowania dojrzałej decyzji o małżeństwie, • wyjaśnia, dlaczego Kościół w swoim nauczaniu przestrzega przed praktyką mieszkania bez ślubu, • wskazuje różnice między miłością prawdziwą a pseudomiłością. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że odpowiedzialne rodzicielstwo wymaga składnia daru z siebie, • omawia odwzorowanie funkcji liturgicznych w rodzinie, • interpretuje „Hymn o miłości” św. Pawła.
--	--	--	--	--	--

SEMESTR I i II

OCENA

	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Kochać, by świętować	<ul style="list-style-type: none"> • podaje naukę Kościoła o rzeczach ostatecznych człowieka, • wyjaśnia sens i wartość modlitwy za zmarłych, • wymienia warunki odpustu, który może ofiarować za zmarłych, • wskazuje wypełnienie zapowiedzi ST w Jezusie Chrystusie (A.13.1), • wyjaśnia rolę Maryi w przyjściu Syna Bożego na ziemię, • omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), • wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), • wyjaśnia istotę świąt Bożego Narodzenia, • opowiada scenę ofiarowania Jezusa w świątyni, • wymienia i charakteryzuje zwyczaje związane ze świętem Ofiarowania Pańskiego, • uzasadnia, że Bóg cierpliwie i miłością czeka na grzeszników, • podaje przykłady nawróceń (F.1.5). • uzasadnia szkodliwość stosowania mechanizmów zła w życiu człowieka. • wyjaśnia, że miłosierdzie realizuje się w konkretnych czynach, 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie wiary w kontakcie z tajemnicą śmierci, • charakteryzuje wyjątkowość chrześcijaństwa w pojmowaniu życia wiecznego, • podaje, na jakie dwie części dzieli się Adwent, i je charakteryzuje, • wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), • uzasadnia, że prawdziwe spotkanie z Jezusem przemienia człowieka (uczy pokory), • porównuje postawy ludzi wobec Jezusa Jemu współczesnych i żyjących dzisiaj, • wskazuje na przeciwieństwa: spotkanie ubóstwa z bogactwem, mądrości z bezradnością dziecka. • podaje, że 2 lutego obchodzi się Dzień Życia Konsekwowanego, • wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3). • wyjaśnia, że przyjmując postawę miłosiernego ojca, przeżywamy prawdziwą radość, • uzasadnia, że Bóg przygotował dla niego nową misję, która warto realizować, • wyjaśnia, kiedy człowiek znajduje się w sieci manipulacji przez innych, 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia związek rzeczy ostatecznych z wypełnianiem powołania chrześcijańskiego, • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest czasem przygotowania się na koniec świata, • wymienia regionalne tradycje bożonarodzeniowe, • interpretuje tekst biblijny o pokłonie mędrców, • omawia zwyczaj żydowski ofiarowania pierworodnych synów Panu Bogu, • wyjaśnia znaczenie ofiarowania własnego dziecka Bogu, • wyjaśnia symbolikę światła związaną z osobą Jezusa, • wyjaśnia tradycyjną nazwę święta Matki Bożej Gromnicznej. • uzasadnia wartość i sens zwracania się o pomoc do Boga w trudnych sytuacjach, • wyjaśnia, że Jezus leczy poranione serca, 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść Jezusa o uczcie, • interpretuje tekst wybranej kolędy. • uzasadnia wartość szukania prawdy, która prowadzi do spotkania i poznania Miłości, • interpretuje teksty liturgiczne z uroczystości Objawienia Pańskiego. • interpretuje perykopę o cudownym połowie ryb, • uzasadnia, że Bóg pragnie, by człowiek pozostawił zło i patrzył w stronę przyszłości. • uzasadnia, że potrzebuje Kościoła, w którym może doświadczać miłosierdzia Jezusa Chrystusa. • interpretuje tekst z Pierwszego Listu do Koryntian w kontekście grzechu pierworodnego, 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje symbolikę dzieł sztuki dotyczących rzeczy ostatecznych, • interpretuje fragmenty prologu św. Jana, • wyjaśnia alegorie w przypowieści o miłosiernym Samarytaninie,

	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Kochać, by świętować	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Jezus przez śmierć i zmartwychwstanie wziął na siebie nasz los, • przedstawia formy kultu Bożego miłosierdzia (A.25.4), • podaje cele <i>Caritas</i> i charakteryzuje jej działalność, • podaje przykłady świętych świadków Bożego miłosierdzia (A.25.5), • uzasadnia znaczenie ich kultu (B.11.1). • uzasadnia wartość podejmowania decyzji życiowych w otwartości na Boże natchnienia, • wyjaśnia, że Jezus uczy, by realizować siebie trzeba służyć innym, • wyjaśnia, dlaczego prosimy Jezusa o pomoc za pośrednictwem Maryi, • uzasadnia, że warto przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania przed wyborem drogi życiowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że śmierć i zmartwychwstanie Jezusa są wyrazem jego miłości wobec ludzi, • wyjaśnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania, • wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2), • uzasadnia, że warto zweryfikować swój pomysł na życie z tym, co przygotował Bóg. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje różne postawy ludzi względem faktu zmartwychwstania. • interpretuje teksty biblijne: 1 P 1,3-4 i Łk 10,30-37, • interpretuje tekst biblijny o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • charakteryzuje sanktuarium maryjne jako miejsce otrzymywania szczególnych łask. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia przejawy Bożego miłosierdzia w Starym i Nowym Testamencie. • wyjaśnia konieczność dokonywania wyborów w perspektywie szczęśliwej przyszłości, • interpretuje tekst biblijny o spotkaniu bogatego młodzieńca z Jezusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego w życiu ważniejsze jest „być” niż „mieć”.